

Ruške novice

Peter Zajfrid

Ruški fotograf, ovenčan
z medaljami svetovnega
formata.

60 let NK Pohorje

Častitljiva obletnica kluba,
ki še danes ohranja
vrednote športa.

Praznik Občine Ruše

Vrsta zanimivih
kulturnih in športnih
prireditev.

Kdo bi si mislil, da se lahko v mestu, majhnem, kot so Ruše, v enem mesecu napiše toliko zanimivih zgodb. Ste, na primer, vedeli, da imamo v Rušah fotografa, ki je prejel že kar nekaj svetovno priznanih nagrad? Da imamo državne prvake v orientaciji in v boksu? Da imamo borca v športu K-1, ki je zmagal na svetovnem pokalu? Ali pa, da imamo v Rušah mlado punco, ki se je kar sama z nahrbtnikom odpravila v daljno Indonezijo? Da imamo nogometni klub, ki letos praznuje častitljivo 60. obletnico? In da se je pred kratkim pri nas odvil 1. kros triatlon Pohorje? Morda ste s temi zgodbami že seznanjeni, morda ne, v vsakem

primeru pa vas vabim, da jih podrobneje spoznate v tej številki Ruških novic.

V kolikor imate kakršnakoli vprašanja, predloge, namige, kritike ali vsebino, ki bi jo želeli objaviti v Ruških novicah, nam pišite na že znani naslov ruske.novice@ruse.si.

Uroš Majcenovič

Izdajatelj: Občina Ruše,
Trg vstaje 11, 2342 Ruše
E-pošta: ruske.novice@ruse.si
Urednik: Uroš Majcenovič
Uredniški odbor: Špela Žerjal, Lucijan Viher, Teja Peček, Peter Andrej
Lektorica: Nastja Klajnšek
Grafično oblikovanje: Boštjan Krajnc
Naklada: 3000 izvodov
Tisk: KTN d. o. o.
Fotografija na naslovnici: Peter Zajfrid

Glasilo je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 392. Pisma bralcev, članke, fotografije, oglase ter vse druge prispevke sprejemamo do 30. 6. 2016, in sicer na naslov ruske.novice@ruse.si.

VSEBINA

Letnik V, številka 5 / junij 2016

LOKALNE NOVICE

- 4 Obiščite Botanični vrt Univerze v Mariboru
- 5 Kursšlus 2016
- 6 Tabor mladih planincev Slatna 2016
- 7 CEZAM dobil projekt ERASMUS +
- 8 Rušani državni prvaki v orientaciji
- 12 Finančne vzpodbude za obnovljive vire energije

POGLOBLJENO

- 14 Nogometni klub (NK) Pohorje praznuje 60 let
- 18 Fotograf iz Ruš, ki je za svoje fotografije prejel tudi zlato medaljo Mednarodnega združenja fotografov (FIAP)

ŠPORT

- 21 1. kros triatlon Pohorje
- 24 Žiga Pečnik v Italiji zmagal na svetovnem pokalu Bestfigher

DRUŠTVA

- 26 Članice Društva upokojencev (DU) Ruše, sekcije Pisani nagelj praznujejo 30-letnico

POTOVANJA

- 28 Sama z nahrbtnikom po Indoneziji

INFORMATOR

- 31 Poskrbite za varnost vašega doma v času dopustov

14 60 let NK Pohorje

V teh letih so nizali vzpone, včasih tudi padce, a so kljub vsemu ohranili vrednote športa, poguma, predanosti, tradicije ter (po)skrbeli za podmladek.

18 Peter Zajfrid

Odličnega fotografa iz Ruš smo vprašali, kako razmišlja o fotografiranju, kakšno opremo uporablja, kje najde navdih in kaj mu pomenijo vsa velika priznanja.

21 1. kros triatlon Pohorje

Triatlon je vse bolj priljubljen šport med slovenskimi rekreativci in letos so ga imeli priložnost prvič preizkusiti tudi v Rušah.

OBČINSKI PRAZNIK RUŠE

4.-28. junij 2016

4.-28.6.2016

Kulturno-umetniške
prireditve

28.6.2016 ob 18.00

SLAVNOSTNA SEJA

10.-25.6.2016

LETNI
ŠPORTNI
VIKEND
RUŠE

Zavarovalnica
Maribor

Celoten program najdete na www.ruse.si

Botanični vrt Univerze v Mariboru vabi Rušane

Poletni dnevi so kot nalašč za sprehode – enkrat prijajo senčni koticiki, drugič sončne jasice, vedno pa dobro dene pogled na pisano cvetje.

FOTOGRAFIJE: BOTANIČNI VRT UNIVERZE V MARIBORU

Meta Šepic

V mesecu juniju za pestrost barvnih odtenkov poskrbijo maslenice, botanično jih imenujemo *Hemerocallis*. Maslenice spadajo med šopaste trajnice. Njihova posebnost je, da posamezen cvet cveti le en dan, od svita do mraka, nato oveni, zamenja ga nov cvet. Zaradi tega so dobile domače ime »enodnevnne lilije«. Cvetni lističi teh rastlin, ki izhajajo iz Evrope in Azije, so sočni in užiteni. Nekatere vrste na Kitajskem celo gojijo za

prehrano, nabirajo se predvsem listni popki in korenike, čeprav je užitna vsa rastlina. V Ameriko so prvič prispele v sedemnajstem stoletju, kjer so postale priljubljene okrasne rastline.

Maslenice so ene izmed najbolj priljubljenih trajnic za križanje, vsako leto pride na tržišče na tisoče novih sort. Njihovi osnovni toni cveta od rumene in oranžne danes obsegajo živahen barvni spekter – rdeče, temno vijolične, zelenkaste, od skoraj črne do skoraj bele.

Junij pa je tudi čas najlepšega cvetenja vrtnic. Več o njih in

še drugih cvetlicah boste lahko spoznali na predavanju:

V četrtek, 16. junija, ob 18.00, Zgodbe o vrtnicah in drugih cvetlicah

Pridružite se nam na predavanju Matjaža Mastnaka, ki že vrsto let objavlja čudovite cvetlične zgodbe, nad katerimi se navdušujemo mnogi.

Če si želite le malo sprostitve, vas vabimo na nepozabno doživetje:

V soboto, 18. junija, ob 18.00, Zvočna terapija z gongi
Zvočno terapijo vodita Dragica

Nekrep in Marjan Zelenik.
Prinesite podloge za ležanje, za tople in hladne napitke bomo poskrbeli mi! ■

Botanični vrt Univerze v Mariboru je odprt vsak dan: od ponedeljka do petka ter sobote, nedelje in prazniki: od 10. do 19. ure
Vstopnina v vrt je 4 evre.
Blagajna botaničnega vrta:
051 696 272
botanicnivrt.um.si

S tem kuponom je možen prost vstop v
Botanični vrt Univerze v Mariboru.

**Kupon velja za eno gospodinjstvo, ki je prejemnik glasila občine
Ruše, za obisk v letu 2016.**

Botanični vrt je za ogled odprt vsak dan:
od ponedeljka do nedelje in praznike
med 10.00 in 19.00 uro.

Več informacij na: botanicnivrt.um.si
Blagajna vrta: 051 696 272

Kursšlus 2016

Adrijana Brečko

Kursšlus je v svoji današnji zasnovi luč sveta ugledal leta 2014, ko je prva generacija kluba študentov Ruš, Selnice in Lovrenca na Pohorju letno gledališče spremenila v prizorišče dvodnevne mladinskega festivala – v petek s stand up komedijo in soboto z rock koncertom. Vzorcju smo sledili tudi letos, ko smo skušali vsaj za en vikend v naše mesto vnesti malo svežega vetra z atraktivnimi dogodki in prireditvami, k obisku pa smo nagovarjali tako mlajše kot starejše generacije. Prav slednje so na svoj račun prišle v petek, ko je Perica Jerkovič s svojo monokomedijo »Zgodovina selfie butla« najprej prisilil nas, mlade, da smo se ob izrečenih dejstvih bili prisiljeni pogledati v ogledalo, obenem pa je ob tem nasmejal tudi starejše generacije, ki so v opisanem nedvomno zagledale podobe svojih otrok,

nečakov ali vnukov. Nenazadnje so prav oni tisti, ki predstavljajo manifestacijo tega, kako hitro nas tehnologija spreminja in razvija v tako imenovane selfie butle.

Kljub temu da nas je vreme malce povleklo za nos in smo prireditelj po nepotrebnem selili iz letnega gledališča v Hram kulture Arnolda Tovornika v sosednjo občino – Selnico ob Dravi, nam v čudovitem ambientu komaj eno leto starega selniškega bisera ni manjkalo prav nič. Smo pa že takoj naslednji dan dogajanje selili oziroma ohranili na izvirnem prizorišču, torej na Ruškem letnem gledališču, kjer smo festival zaključili z nastopi treh skupin: lokalnimi The Rocktors, koroškimi Can of Bees in legendarnimi Big Foot Mama, ki so lani slavili že 25-letnico delovanja in nedvomno veljajo za eno najboljših slovenskih glasbenih skupin, kar so dokazali tudi v soboto, ko so

FOTOGRAFIJA: KURS

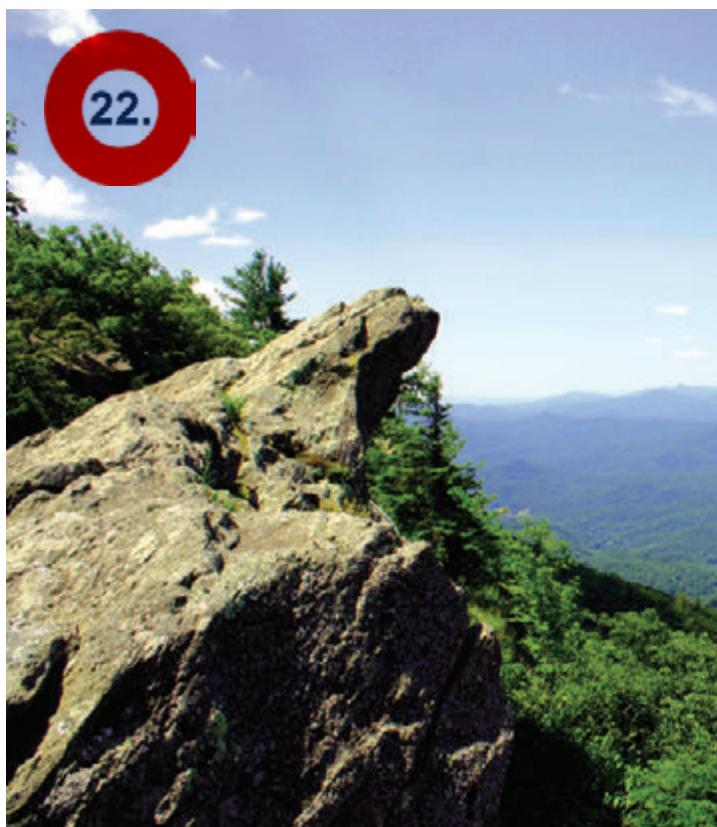
na noge spravili vse obiskovalce letnega gledališča.

Letos smo tudi 2. Skate Contest kot del festivala izvedli že v soboto dopoldne, za razliko od lani, ko je potekalo v nedeljo zjutraj. Odziv nas je zelo

pozitivno presenetil, saj je bilo prijavljenih okoli 60 tekmovalcev, ki so znova dokazali, da imajo ruška tekmovalca s skejti zagotovljeno prihodnost.

Člane našega kluba izredno veseli dejstvo, da smo kljub muhastemu vremenu uspeli oživeti letno gledališče, Hram kulture in prostor pri Športnem centru Ruše. S tem smo festivalu Kursšlus ponudili možnost, da se bo ohranjal tudi v prihodnjih letih in skozi naslednje generacije. Od tukaj naprej lahko gremo samo še navzgor. ■

»Člane našega kluba izredno veseli dejstvo, da smo kljub muhastemu vremenu uspeli oživeti letno gledališče, Hram kulture in prostor pri Športnem centru Ruše.«

PLANINSKO DRUŠTVO RUŠE

vabi ob dnevu državnosti in občinskem prazniku v soboto, 25. junija 2016, na 22. pohod Ruše–Ruška koča in srečanje Rušanov pri Arehu.

- **Ob 8. uri organiziran skupni odhod s Trga vstaje v Rušah.**
- **Ob 11. uri planinsko druženje na cilju pred Ruško kočo.**
- **Ob 12. uri pohod na Žigartov vrh (najvišjo točko Občine Ruše).**

Za veselo vzdušje na startu bodo poskrbeli RUŠKI FRAJTONARJI.

Pričakujemo vas v čim večjem številu!

FOTOGRAFIJE: PD RUŠE

Tabor mladih planincev Slatna 2016

Mladinski odsek Planinskega društva Ruše vabi na tradicionalni planinski tabor.

Mladinski odsek PD Ruše

Komu je tabor namenjen?
Vsem mladim planincem od 3. do 9. razreda osnovne šole, ki:

- si želijo taboriti,
- radi hodijo v gore,
- radi raziskujejo lepote narave,
- radi aktivno preživljajo planinske počitnice,

- so željni novih dogodivščin, veščin in znanj,
- jih zanima, kaj počne gorska reševalna služba,
- se radi zabavajo ter družijo s svojimi vrstniki.

Kako se lahko prijavite?
Enostavno! Pri planinskem mentorju ali v pisarni PD Ruše dvignete prijavnico, ki jo morajo izpolniti in podpisati starši/skrbniki. ■

INFORMACIJE

Program tabora bo objavljen tudi na Facebook strani Mladinski Odsek PD Ruše. Pohitite s prijavi, saj je število udeležencev omejeno. Vse ostale podrobnosti in informacije vam bosta posredovala vodnika Tomaž Jurše (na telefonski številki 041 558 292) in Franci Švajger (na telefonski številki 041 838 365).

FOTOGRAFIJE: PD RUŠE

SMOLNIŠKA NEDELJA

3. julij 2016

Ob 8. uri: pohod Ruše - Zg. Smolnik

Zbor pohodnikov pri pontonskem mostu (pri Frangežu – Glažuta)

Ob 10. uri: Sveta maša

Po maši sledi kulturni program v izvedbi KUD-a Franjo Sornik Smolnik in skupine Up ljudskih pevcev in godcev iz Selnice ob Dravi ter druženje ob živi glasbi Ruških frajtonerjev

Organiziran je tudi prevoz s kombijem:

- ob 9.15: odhod iz centra Ruš
- ob 9.15: odhod izpred Gasilskega doma Smolnik

Lepo vabljeni!

KO Smolnik
in krajanji Zg. Smolnika

CEZAM je dobil projekt ERASMUS +

Lucijan Vihar

CEZAM Ruše se od leta 2013 aktivno vključuje v programe ERASMUS + in je kot partner s svojimi predstavniki sodeloval že na 11 mednarodnih projektih kot partner, lani pa je prvič dobil odobren projekt (»Find a job – get a job«) tudi kot prijavitelj in vodilni partner. V okviru projekta je sodelovalo 25 mladih iz sedmih evropskih držav in Turčije. Tudi letos je CEZAM kandidiral na razpisu s

projektom »Pride & Prejudice« in bil izbran med skoraj 600 aktivnimi društvi ter javnimi zavodi, ki se potegujejo za finančna sredstva, ki jih odobrava EU v okviru programa ERASMUS. S tem se je CEZAM uvrstil med prijavitelje z odobrenimi projekti, ki jih je med med 15 in 20 odstotkov.

Vsebina projekta »Pride & prejudice« oziroma »Ponos in predsodki« se nanaša na Evropo po finančni krizi med letoma 2008 in 2014 in obravnava stereotipe ter

predsodke in druge negativne socialne teme s posebnim poudarkom na primerjavi »sever – jug«. Cilj projekta »Ponos in predsodki« je razviti večjo medkulturno zavest in predstaviti orodja in tehnike za spodbujanje medkulturnega dialoga znotraj svoje skupnosti in med udeleženci projekta, ki bodo okrepile skupne evropske vrednote. V projektu »Ponos in

predsodki« bodo uporabljene metode neformalnega učenja, vse v okvirju cilja, da Evropa vztraja pri svoji ideji: »Združena v različnosti.« Projekt bo potekal v Rušah od 2. do 10. avgusta 2016, na njem bo sodelovalo 27 mladih iz Cipra, Grčije, Turčije, Romunije, Poljske in Slovenije. Javna predstavitev projekta bo sredi tega meseca v prostorih CEZAM. ■

Že 25 let z vami

VABIMO VAS NA TEČAJE CPP v TC CITY Maribor, 2. nadstropje:

JUNIJ: 6., 20. in 27. 6. ob 16. uri

JULIJ: 4., 18. in 25. 7. ob 10. in 16. uri

AVGUST: 8., 22. in 29. 8. ob 10. in 16. uri

Kategorije: AM, A1, A2, A, B, BE, C, CE.

Učili vas bomo izkušeni učitelji z vozili: VW Touran, VW Golf 6, VW Tiguan, motorji Kawasaki in Yamaha ter s tovornim vozilom. Prijavite se ob pričetku CPP ali nas kontaktirajte na gsm in mail.

ZA VSE KATEGORIJE NUDIMO UGODNE PAKETE! Obročna plačila, tudi 24 mesecev.

Paket za moped, kategorija AM = 430,00 EUR

S TEM OGLASOM 25 % POPUST ZA CPP!

gsm: 041 615 845 | tel. / fax: 02 25 11 718 | e-mail: oman1@siol.net

Srečno in varno v prometu vam želi kolektiv šole vožnje Oman!

Rušani državni prvaki v orientaciji

Člani Mladinskega odseka PD Ruše najboljši v Sloveniji v orientacijskem tekmovanju.

Uroš Majcenovič

15. maja 2016 se je PD Ruše s šestimi ekipami udeležilo državnega tekmovanja Slovenskega planinskega orientacijskega tekmovanja (SPOT), ki je potekalo na območju Goric pri Slivnici. Svoje orientacijsko in planinsko znanje je pokazalo več kot 300 tekmovalcev (73 ekip) iz sedmih področnih orientacijskih lig: Gorenjsko-Dolenjske, Podravske, Rogaške, Zasavske, Savinjske, Primorske lige in lige Smrekovec. Planinci so morali poleg odličnega znanja iz orientacije, sposobnosti

gibanja po zahtevnem terenu, splošnega planinskega znanja in dobre telesne pripravljenosti pokazati še praktično poznavanje snovi planinske šole, dodatnega gradiva o celjski popotnici Almi M. Karlin in naravni ter kulturni dediščini Celjskega.

Na progi so jih čakale še praktične naloge iz orientacije, planinskih vozlov, prve pomoči, varstva narave in poznavanja gorstev, prilagojene zahtevnostni stopnji posamezne kategorije. Vse skupaj je bilo začinjeno še s slabimi vremenskimi razmerami. PD Ruše je na tekmovanju doseglo odlične rezultate, saj so člani skupine Joleji v kategoriji

B postali novi državni prvaki, poleg tega so druge skupine PD Ruše na stopničkih stale skoraj v vseh kategorijah, v katerih

so tekmovali. Ekipa GRČE (E) se je uvrstila na Mednarodno planinsko orientacijsko tekmovanje. ■

REZULTATI EKIP PD RUŠE NA SPOT 2016

Kategorija A (učenci do vključno 6. razreda OŠ)

PUSTOLOVCI – 3. mesto

Kategorija B (učenci do vključno 9. razreda OŠ)

JOLEJI – 1. mesto

Kategorija E (starejši člani nad 40 let)

GRČE – 3. mesto

Kategorija F (družine – starši in otroci osnovnošolci)

KALIMERO – 3. mesto

Kategorija G (odprta kategorija)

MEŠANČKI – 11. mesto

Kategorija G (odprta kategorija)

LISIČKE – 13. mesto

in družine ter eno težjo treking traso in kolesarsko progo.

Marot Vasja, mentor orientacije na PD Ruše

Čestitke za osvojen državni naslov v Slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju (SPOT).

Hvala v imenu ekipe JOLEJEV, ki so si ta naslov res pošteno zaslužili.

Povejte nam, kako poteka tekmovanje v orientaciji?

Tekmovanje poteka med ekipami, ki štejejo od 3 do 5 članov. Prične se z reševanjem testov iz splošnega planinskega znanja, zatem se tekmovalci podajo na traso, ki je prilagojena starostni skupini, in s pomočjo kompasa ter karte na terenu iščejo kontrolne točke (KT). To so belo-oranžne prizme, na katerih je obešen perforator, s katerim preluknjajo kontrolni list. S tem potrdijo, da so našli KT. Nekatere kontrolne točke so »žive«, kar pomeni, da se na takih KT rešujejo praktične naloge iz orientacije, planinskih vozlov, prve pomoči ... Ekipa mora traso prehoditi v čim krajšem času in biti primerno opremljena, saj v nasprotnem primeru dobijo negativne točke. Ekipa, ki zbere največ točk zmagaja.

Kako ste se uvrstili na državno tekmovanje?

V področni Podravske lige tekmuje sedem planinskih društev: Gornja Radgona, Poljčane, Ptuj, Vuzenica, Lovrenc na Pohorju,

Fram in Ruše. V sezoni imamo tri tekmovanja in najboljši dve ekipi v posamezni kategoriji si zaslužita vstopnico za državno tekmovanje. PD Ruše se je uvrstilo na državno tekmovanje v vseh kategorijah, v katerih tekmuje.

V katerih veččinah morajo biti izurjeni tekmovalci?

Tekmovalci morajo biti dobro kondicijsko pripravljeni in podkovani s planinskim znanjem. V veliki meri je uspešnost na tekmovanju odvisna od iznajdljivosti na terenu.

Poleg državnega naslova ste osvojili tudi kar tri tretja mesta, kar je verjetno plod dobrega dela v vašem odseku. Kako dolgo se na Mladinskem odseku PD Ruše že ukvarjate z urjenjem v orientaciji?

Planinska orientacijska tekmovanja (POT) se prirejajo že več kot 60 let in približno toliko časa na njih sodeluje tudi PD Ruše. Na društvu se bohoti veliko pokalov iz državnih tekmovanj, nekaj še iz časa Jugoslavije.

Koliko članov tekmuje na POT in s čem se poleg orientacijskih pohodov še ukvarjate?

V sezoni 2015/2016 je tekmovalo sedem ekip, to je od 30 do 35 tekmovalcev. Sicer pa je naša dejavnost zelo pestra, vsem zainteresiranim sporočamo, da nas lahko

obiščejo vsako sredo od 17. ure naprej na našem društvu, kjer poteka Planinska šola. Najbolj popularni med otroci so seveda izleti in tabori. Vsako leto med šolskimi počitnicami Mladinski odsek pripravi štiri tabore, na katerih se poleg pohodništva in orientacije še smuča, kolesari, plava, pleza in odvija veliko drugih zabavnih aktivnosti.

Kdo vse so mentorji, ki prenašajo znanje na mlajše generacije?

V Planinski šoli predavajo izkušeni vodniki PZS, mentorice iz OŠ Ruše in drugi člani OD Ruše. Veliko sodelujemo tudi z Gorsko reševalno službo, letos pa smo imeli tudi kratek tečaj iz prve pomoči, ki nam ga je pripravilo Društvo študentov medicine iz Maribora.

V bližnji prihodnosti boste v Rušah organizirali Festival orientacije in pohodništva, nam lahko zaupate kaj več o tej prireditvi?

Tako je, v septembru res pripravljamo Festival orientacije in pohodništva oziroma FOP – Ruše. V okviru festivala bo vodniški odbor pripravil pohodništvo na bližnje hribe, Mladinski odsek pa pripravlja pet tras v orientaciji, in sicer prilagojeno progo za otroke iz vrtca, dve težavnostni stopnji za osnovnošolce in družine ter eno težjo treking traso in kolesarsko progo.

FESTIVAL ORIENTACIJE IN POHODNIŠTVA

FOP RUŠE

17. SEPTEMBER 2016

ORIENTACIJA PROGE

V - 2km vrtec - družine

A - 5km do letnika 2004 in družine

B - 7km do letnika 2001 in družine

T - 15km treking proga

K - turno kolesarska orientacija

POHODNIŠTVO

Vodeni izleti za vse generacije v
manj znane predele ruškega Pohorja.

Zemeljski plin in plinovodno omrežje

Priklopite se na zemeljski plin in prihranite!

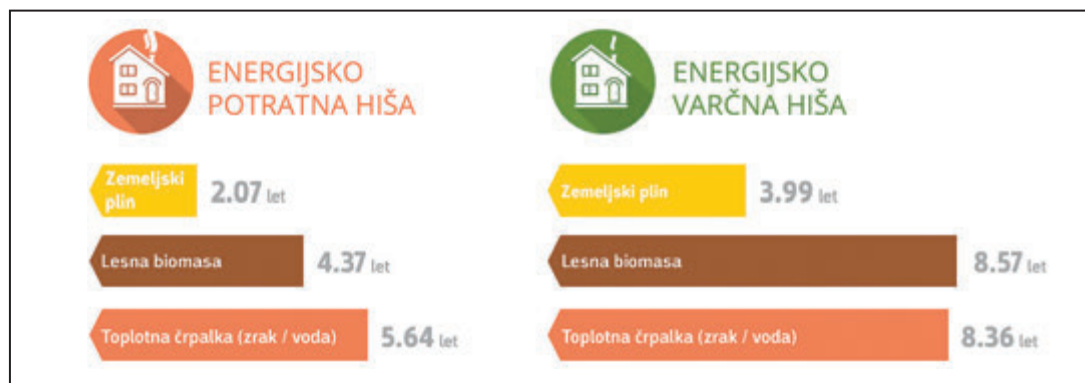
Andrej Grapulin

V februarski izdaji »Ruških novic« smo podrobno predstavili zemeljski plin in njegove prednosti ter prihranke, ki jih ustvarimo ob zamenjavi obstoječega sistema ogrevanja z modernim na zemeljski plin. Prav tako je bilo predstavljeno obstoječe aktivno omrežje zemeljskega plina, kjer se lastniki objektov lahko nanj priključijo. Večina objektov ob izgrajenem omrežju ima izgrajen tudi odcep do parcelne meje, zaradi česar za priključitev poseg v javno površino ni potreben. Kljub temu je plinovodno omrežje relativno slabo izkoriščeno, saj je več kot 250 objektov z izvedenim odcepom in zemeljskega plina še ne uporabljajo. Zemeljski plin torej dobesedno »čaka pred vrati«, da se ga prične uporabljati in ustvarjati prihranke.

Zamenjava ogrevalnega sistema

Na odločitev glede zamenjave obstoječega ogrevalnega sistema ne vpliva samo posledično cenejše ogrevanje, ampak v veliki meri tudi investicija v nov ogrevalni sistem in predvsem način financiranja. Ocenjen strošek zamenjave obstoječega ogrevalnega sistema z ogrevalnim sistemom na zemeljski plin, ki vključuje izvedbo plinskega priključka do objekta in notranje plinske instalacije z dobavo in montažo izbrane ogrevalne opreme, za enodružinski stanovanjski objekt znaša približno 3.500 €, kar je ugodno v primerjavi z drugimi ogrevalnimi sistemi.

Laboratorij za okoljske tehnologije v stavbah (LOTZ), Fakulteta za strojništvo, Univerza v Ljubljani, je leta 2014 izdelal študijo z naslovom »Analiza investicije zamenjave sistema za ogrevanje stavbe in tople sanitarne vode«. Več podrobnosti o študiji najdete

ZP doba vračanja

ZP Investicija

ZP Prihranki

na www.zemeljski-plin.si. Študija je bila narejena za enodružinsko hišo velikosti 180 m² energijskih razredov C (energetsko varčna hiša) in E (energetsko potratna hiša) in je pokazala, da izbira kondenzacijske peči na zemeljski

plin zaradi visoke učinkovitosti peči zagotavlja največje prihranke v življenjski dobi (v primerjavi s starim kotlom na ekstra lahko kurilno olje). Plinska peč ima dolgo življenjsko dobo in bo vaš dom ogrevala vsaj 20 let.

Zaradi nizke investicije in visokih izkoristkov se investicija v ogrevalni sistem na zemeljski plin najhitreje povrne, in sicer več kot dvakrat hitreje kot investicija v katerokoli drugo tehnologijo za ogrevanje.

Akcijska ponudba »ZEMELJSKI PLIN VAS ČAKA PRED VRATI«

V Plinarni Maribor se zavedamo, da je, še posebej v današnji gospodarski situaciji, težko nameniti sredstva za zamenjavo ogrevalnega sistema, kljub temu da s premišljenim in dobro načrtovanim ogrevalnim sistemom lahko dolgoročno bistveno znižamo stroške ogrevanja in veliko prihranimo. V večini primerov se srečujemo z zamenjavo ogrevalnih sistemov v nuji, ko stari sistem povsem odpove, pri čemer pa običajno zaradi časovne stiske le-tega ni mogoče izvesti optimalno, z doseganjem ustreznih prihrankov. Prav zaradi tega smo v sodelovanju z Novo KBM in ob podpori Občine Ruše pripravili akcijsko ponudbo »ZEMELJSKI PLIN VAS ČAKA PRED VRATI«, s katero želimo občanom omogočiti premišljeno, dobro načrtovano in cenovno ugodno zamenjavo ogrevalnega sistema brez večjega takojšnjega finančnega vložka, z dobo odplačevanja do 60 mesecev. Ugodnosti akcijske ponudbe so:

- 5-% popust na izvedbo plinskega priključka do objekta,
- subvencija Plinarne Maribor na izbran paket ogrevalne

opreme – vrednost subvencije od 406,59 € do 543,56 €,

- dodatni 1,5-% popust na izbran paket ogrevalne opreme pri gotovinskem plačilu,
- financiranje celotne energetske rešitve s posebno ponudbo Nove KBM d. d. (odplačilna doba kredita do 60 mesecev, s strani Plinarne Maribor subvencionirana obrestna mera).

Lastniki objektov z izvedenim odcepom do parcelne meje so bili s podrobnostmi akcijske ponudbe seznanjeni z brošuro, ki so jo prejeli z osebno pošto. Verjamemo, da smo v svoji ponudbi predstavili pakete opreme po izjemno ugodnih cenah in načine financiranja, ki bodo velikemu številu občanov omogočili zamenjavo zastarelega ogrevalnega sistema. S tem si bodo znižali stroške ogrevanja v svojem domu, prav tako pa se bo zmanjšala emisija škodljivih prašnih delcev PM10 in CO2 v okolje, kar bo omogočilo prijetnejše in bolj zdravo bivanje vsem občanom. ■

SUBVENCIJA OBČINE RUŠE ZA PRIKLJUČEVANJE

Občina Ruše je ena redkih v Sloveniji, ki spodbuja in subvencionira priključevanje objektov na distribucijski sistem na osnovi Pravilnika o delitvi subvencij za priključevanje na distribucijsko omrežje zemeljskega plina v občini Ruše (v nadaljevanju »pravilnik«), ki je bil objavljen v Uradnem glasilu slovenskih občin, št. 19/2014. Subvencija za priključitev v letu 2016 znaša 384,83 € in se podeli upravičencu, ki izpolnjuje pogoje iz pravilnika. S tem so skoraj v celoti pokriti stroški priključka do objekta, ki znašajo 396,43 € + DDV. Obrazec »Vloga za subvencioniranje plinskega priključka« pridobite na sedežu Občine, dosegljiv pa je tudi na njihovi spletni strani www.ruse.si/obcina/obrazci-in-vloge/splosno.

ŠIRITEV PLINOVODNEGA OMREŽJA V LETU 2016

V letu 2016 načrtujemo izgradnjo plinovoda v delu Drevoredne ulice v Rušah v dolžini 150 metrov. Dela se bodo izvedla v sklopu celostne obnove javne infrastrukture. Lastniki objektov lahko s poslanimi prijavnici, ki so jih prejeli na dom, izkažejo svoj interes za priključitev, od česar bo odvisna tudi izgradnja plinovoda. Vsi, ki se bodo odločili za priključitev in uporabo zemeljskega plina, bodo lahko prav tako koristili ugodnosti akcijske ponudbe »ZEMELJSKI PLIN VAS ČAKA PRED VRATI«.

DODATNE INFORMACIJE

Več informacij vam je na razpolago na spletni strani www.plinarna-maribor.si. Vsa vprašanja, vezana na širitev plinovodnega omrežja, pogoje priključitve, načine uporabe zemeljskega plina ipd. lahko pošljete tudi na elektronski naslov: andrej.grapulin@plinarna-maribor.si. Z veseljem vam bomo odgovorili v najkrajšem možnem času.

SREČANJE STARODOBNIKOV V RUŠAH

Parkirišče pri lekarni v Rušah
Sobota, 18. 6., od 9. do 13. ure

DŠAM Ruše vabi občane v okviru občinskega praznika na ogled starodobnih vozil. Na prireditvi bo na voljo veliko druženja, hrana, pijača in glasba.

Srečanje starodobnikov organizira DŠAM Ruše s pomočjo Občine Ruše!

Finančne vzpodbude za obnovljive vire energije

Eko sklad tudi letos spodbuja energetska učinkovitost in rabo obnovljivih virov energije – nepovratne finančne spodbude 2016.

Eko sklad

Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad je na začetku marca objavil Javni poziv 37SUB-OB16 za pridobitev nepovratnih finančnih sredstev za povečanje energijske učinkovitosti in večjo rabo obnovljivih virov energije občanov. Skupna višina sredstev znaša 15.800.000 EUR. Namen javnega poziva je povečanje rabe obnovljivih virov energije in večja energijska učinkovitost v stanovanjskih stavbah ter zmanjšanje prekomerne onesnaženosti zraka z delci PM10 in s tem izboljšanje kakovosti zunanjega zraka.

Višina spodbude je pri večini ukrepov, za katere je mogoče dodeliti nepovratna sredstva, omejena na 20 % priznanih stroškov naložbe in na maksimalen znesek za posamezni ukrep. Spodbuda lahko znaša od nekaj sto evrov do nekaj deset tisoč evrov. Občani, ki želijo s posodobitvijo svojih domov dosegati večje prihranke energije, lahko pridobijo nepovratna sredstva ali posojilo za naložbo. Kandidirajo lahko za nepovratna sredstva za naslednje ukrepe:

- A ► vgradnja solarnega ogrevalnega sistema v stanovanjsko stavbo,
- B ► vgradnja kurilne naprave na lesno biomaso za centralno ogrevanje stanovanjske stavbe,
- C ► vgradnja toplotne črpalke za centralno ogrevanje stanovanjske stavbe,
- D ► priključitev starejše eno-/dvostanovanjske stavbe na daljinsko ogrevanje na obnovljiv vir energije,
- E ► vgradnja energijsko

- učinkovitega lesenega zunanega stavbnega pohištva v starejšo stanovanjsko stavbo,
- F ► toplotna izolacija fasade starejše eno- ali dvostanovanjske stavbe,
- G ► toplotna izolacija strehe ali stropa proti neogrevanemu prostoru v starejši eno- ali dvostanovanjski stavbi,
- H ► vgradnja prezračevanja z vračanjem toplote odpadnega zraka v stanovanjski stavbi,
- I ► gradnja ali nakup pasivne oziroma skoraj nič energijske nove eno-/dvostanovanjske stavbe,
- J ► celovita obnova starejše eno- ali dvostanovanjske stavbe,
- K ► nakup stanovanjske enote v tri- in večstanovanjski stavbi, obnovljeni v skoraj nič energijskem razredu.

Občani lahko nepovratna sredstva uporabijo izključno za naložbe v zmanjšanje porabe energije ali rabo obnovljivih virov energije. Sredstva so namenjena za ukrepe, ki v času oddaje vloge še niso izvedeni. To pomeni, da morajo občani najprej pridobiti ponudbo (predračun) izvajalca, ki je registriran za opravljanje ustreznih del. Iz ponudbe mora biti razvidno, da bo ukrep izveden skladno s pravili javnega poziva in bo

»Občani lahko nepovratna sredstva uporabijo izključno za naložbe v zmanjšanje porabe energije ali rabo obnovljivih virov energije. Sredstva so namenjena za ukrepe, ki v času oddaje vloge še niso izvedeni.«

izpolnjeval njegove tehnične kriterije (npr. debelina toplotne izolacije, tip kotla na lesno biomaso z ustreznim vodnim toplotnim zbiralnikom itd.). Občani morajo najprej pozorno prebrati vsebino javnega poziva na spletni strani <https://www.ekosklad.si/fizicne-osebe/javne-objave>, kjer so zapisani določeni pogoji, zahteve, merila in kriteriji, ki jih mora prosilec izpolniti. Ko občani ugotovijo, da izpolnjujejo vse pogoje morajo na Eko sklad poslati naslednje osnovne dokumente (od vsakega ukrepa posebej so odvisne še dodatne potrebne priloge – glej spletno stran in navodila):

- vlogo (obrazec zanjo je del razpisne dokumentacije),
- ponudbo (predračun) izbranega izvajalca,
- dokazilo, da ukrep še ni bil izveden (fotografije, posnete v času oddaje vloge) in
- dokazilo o legalnosti postavitve objekta (npr. kopija gradbenega dovoljenja, kopija potrdila, da ima stavba gradbeno dovoljenje po zakonu, če je bil objekt zgrajen pred letom 1967).

Po vložitvi popolne vloge Eko sklad v primeru, da so izpolnjeni pogoji za dodelitev spodbude občanu, le-temu izda odločbo in ji priloži pogodbo o sofinanciranju. Vlagatelj ima potem najmanj devet mesecev časa za izvedbo ukrepa (za izvedbo več kot treh ukrepov od A do H oz. ukrepe I, J in K so roki 18 oz. 24 mesecev). V tem času so sredstva za njegov ukrep rezervirana in čakajo konec izvajanja del. Do njih se pride tako, da občan najpozneje v dveh mesecih po izteku roka za zaključek del pošlje Eko skladu:

- podpisano pogodbo o sofinanciranju,

FOTOGRAFIJE: SSK

»Poleg nepovratne finančne spodbude lahko občani za iste ukrepe pridobijo tudi kredit po javnem pozivu 55OB16. Pri tem velja omejitev, da vsota nepovratne finančne spodbude in kredita ne sme presegati priznanih stroškov kreditirane naložbe ...«

- račun izvajalca s podpisom izvedenih del, vgrajenih gradbenih proizvodov ali strojnih napeljav in opreme za celoten obseg naložbe,
- dokazila o plačilu računa in dokazila o dejanski izvedbi ukrepov (v večini primerov fotografije izvedenih ukrepov/opreme po izvedbi).

Po prejemu te dokumentacije Eko sklad praviloma v 60 dneh izplača nepovratna sredstva

občanu na račun, ki ga je navedel v vlogi. Poleg nepovratne finančne spodbude lahko občani za iste ukrepe pridobijo tudi kredit po javnem pozivu 55OB16. Pri tem velja omejitev, da vsota nepovratne finančne spodbude in kredita ne sme presegati priznanih stroškov kreditirane naložbe, razen v primeru, če se dodeljena nepovratna finančna spodbuda izplača izključno za delno poplačilo odobrenega kredita Eko sklada. ■

INFORMACIJE

Če potrebujete kakšen nasvet ali pomoč pri izpolnjevanju in oddaji vlog za pridobitev nepovratnih sredstev ali kredita Eko sklada, nas lahko pokličete na telefonsko številko 02/234 23 63 ali nam pošljete vprašanje po elektronski pošti na naslov: info@energapi.si

NOGOMETNI KLUB (NK) POHORJE PRAZNUJE 60 LET

BESEDE: TEJA PEČEK FOTOGRAFIJE: BK TV, ARHIV NK POHORJE, JANI DOLINŠEK

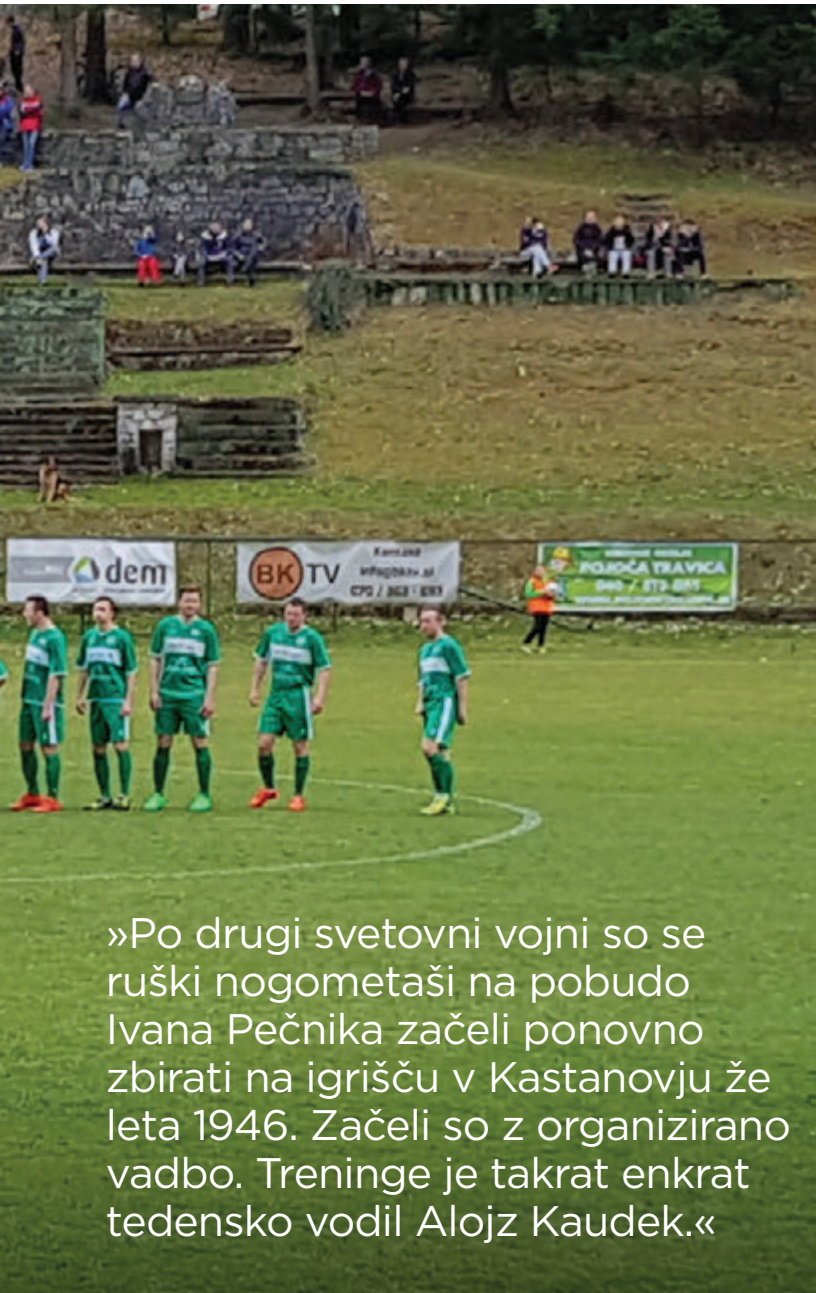
Nogomet je v Rušah eden izmed najbolj priljubljenih športov, člani NK Pohorje pa letos praznujejo 60 let delovanja nogometnega kluba. V teh letih so nizali vzpone, včasih tudi padce, a so kljub vsemu ohranjali vrednote športa, poguma, predanosti, tradicije ter (po) skrbeli za podmladek. Pravzaprav je njihovo osnovno vodilo postalo ravno delo z mladimi, ki bodo v prihodnosti pod strokovnim vodstvom izbranih trenerjev predstavljali okostje članske ekipe.

Nogometna zgodba NK Pohorje se je začela leta 1956

Nogomet ima na območju Ruš brez dvoma bogato tradicijo, ki se je obdržala vse do danes. Prve nogometne tekme so bile odigrane že v letih 1936 in 1937, ko so na širšem območju Ruš neorganizirano delovala tri krajevna moštva. Tekme, ki so se takrat organizirale, so bile le prijateljske in prestižnega značaja med vaškimi fanti. Med seboj so tekmovala ekipe iz vasi Smolnik, vasi Ruše in ekipe delavske kolonije pri Tovarni dušika iz Ruš.

Večina ruških nogometašev je bila takrat iz vrst društev »Sokol« in »Maraton«. Slednje, ki je bilo sicer pronemško usmerjen, je na igrišču v Kostanovju ob t. i. »delavski koloniji« pri Tovarni dušika Ruše, kjer je stanovala večina ruških nogometašev, postavilo prave nogometne gole, prispevalo pa je tudi nekaj opreme za igralce. Zanimanje za nogomet je tako iz leta v leto raslo, a do ustanovitve nogometnega kluba pred drugo svetovno vojno ni prišlo. »Glavni razlog je bil vključevanje nadarjenih in kvalitetnih igralcev nogometa v tedaj že organizirane klube v večjih središčih, kjer je delo z nogometaši že teklo pod strokovnim vodstvom,« povedo v klubu.

Po drugi svetovni vojni so se ruški nogometaši na pobudo Ivana Pečnika začeli ponovno zbirati na igrišču v Kastanovju že leta 1946. Začeli so z organizirano vadbo. Treninge je takrat enkrat tedensko vodil Alojz Kaudek. Leta 1947 so si priskrbeli prve drese in nogometne čevlje, leta 1948 pa so se kot sekcija vključili v Telovadno društvo Ruše, ki se je leta 1952 preimenovalo v TVD Partizan Ruše. Igrali so tekme z ekipami iz sosednjih krajev in mnogo prijateljskih tekem. Med njimi je bila takrat

»Po drugi svetovni vojni so se ruški nogometaši na pobudo Ivana Pečnika začeli ponovno zbirati na igrišču v Kastanovju že leta 1946. Začeli so z organizirano vadbo. Treninge je takrat enkrat tedensko vodil Alojz Kaudek.«

najbolj odmevna tekma med Rušani in ekipo Srebrnih kril, ki so jo sestavljali piloti jugoslovanske vojske in je bila takrat med najboljšimi v Jugoslaviji. Rušani so tekmo izgubili kar z 21 : 0.

Leta 1948 je Komite za fiskulturo pri Predsedstvu vlade LRS v okviru petletnih planov določila kot prioriteten telovadni objekt na območju Ruš izgradnjo stadiona. V klubu pojasnjujejo, da je nalogo takrat prevzelo Telovadno društvo Ruše, gradbeni odbor pa je vodil inž. Josip Teržan. Lokacija za stadion je bila določena v soglasju z republiškim Komitejem za telesno kulturo na mestu, kjer stadion stoji še danes. Pri tem je Rušanom veliko pomagal tudi inž. Stanko Bloudek, ki je kar nekajkrat prišel v Ruše in si ogledal predvideni teren za gradnjo stadiona. Dela pri izgradnji ruškega stadiona so se pričela leta 1948. Večino del so opravili člani in članice Telovadnega društva prostovoljno, in sicer kar 2200 ur. Nogometaši so začeli stadion uporabljati leta 1954. Leta 1957 je bila na severni strani stadiona postavljena še lesena baraka za garderobe. Podarila jo je Tovarna dušika Ruše, prestavljena pa je bila z letnega kopališča pred tovarno. ➤

TRENER ČLANSKE EKIPE VANJA AJD PRAVI, DA JE NJIHOV CILJ IGRANJE V TRETJI LIGI.

Kako bi ob 60. obletnici kluba opisali klub skozi vaše oči?

Seveda je 60-letnica kluba spoštovanja vredna obletnica, na katero smo lahko ponosni vsi Rušani in okoliški prebivalci. Sam sem v klub vpet tako ali drugače že od leta 1978, ko sem napravil prve nogometne korake in v tem času spoznal mnogo ljudi, ki so na različne načine zaznamovali ta klub. Ti nogometni zanesenjaki so večinoma žrtvovali svoj prosti čas bodisi kot igralci bodisi kot trenerji ali funkcionarji in klub naredili takšnega kot je. V čast si štejem, da sem jih in jih še poznam. Kar se rezultatov članskega nogometa tiče je klub doživel vzpone in padce. Okusili smo sam vrh slovenskega nogometa, doživeli nekaj padcev, a še vedno smo tukaj. Mislim, da je veliko pomembnejše število otrok, ki je v vseh teh letih šlo skozi selekcije kluba. Smo eden redkih klubov, vsaj na mariborskem območju, ki je vedno imel in še vedno ima vse otroške in mladinske selekcije. To naj bo tudi v bodoče naše vodilo.

Kakšno »stanje« je bilo v klubu, ko ste postali trener? Kako je bilo pred tem? Katere so bile vidne spremembe, ki ste jih opazili?

Trener članske ekipe sem relativno kratek čas – zadnjega pol leta, res pa sem pred časom že deloval kot trener mlajših selekcij pri NK Pohorje. Največje spremembe se nanašajo na nivo tekmovanja, infrastrukturo, ljudi ... Ampak vse spremembe je potrebno vedno sestaviti v neko celoto, da lahko klub dobro deluje.

Letošnje leto je za vas uspešno. Na kaj ste najbolj ponosni?

Res je, letošnja sezona je dokaj uspešna. Dokaj, pravim zato, ker se kljub vsemu nismo uvrstili v višji rang. A vendar smo ponosni na naš rezultat,

ki je zagotovo posledica dobrega dela v klubu. S tem mislim predvsem na igralce, strokovnost, funkcionarje in vse druge, ki so nam zmeraj nesebično pomagali. Potrebno je dodati, da so fantje opravili veliko delo že v prvem delu sezone pod taktirko trenerja Bena Prednika, potem pa smo skupaj uspešno nadaljevali.

Biti trener članske ekipe pomeni ne le trenirati, žeti uspehe, temveč se soočati tudi s padci in biti gonilna sila. Kaj vam osebno pomeni ta funkcija?

Kot trener sem uspel združiti moj prosti čas s dejavnostjo, ki mi je vedno ogromno pomenila, in to je tekmovalni nogomet. Vedno seveda upam, da bom uspel prenesti delček svojega nogometnega znanja na mlajše igralce. Če so zraven prisotni še dobri rezultati, je zadovoljstvo toliko večje.

Ste zadovoljni s pogoji, v katerih trenirate?

Pogoji so zelo dobri. Ne razumite me narobe, vedno bi seveda lahko bili boljši. Manjka nam na primer kvalitetno pomožno igrišče, na katerem bi lahko trenirale vse selekcije. Pohvalil bi tudi našo upravo za trud, ki ga je vložila v ureditev glavnega igrišča, saj je le-to na precej boljšem nivoju. Možnost uporabe umetne trave, ruških telovadnic, bazena in drugih objektov pa je dodana vrednost, ki so jo nam zagotovili.

Kakšne so vaše želje kot trenerja?

Osebo si klub zamišljam kot stabilnega tretjeligaša z odlično nogometno šolo, iz katere bi pridobivali kadre za člane ali morda tudi za reprezentanco, prvoligaše, drugoligaše ... Nivo tekmovanja v vseh mlajših selekcijah bi moral biti na najvišji ravni, saj bi tako pridobili na moštveni in individualni kvaliteti.

POSEBNO POZORNOST V KLUBU NAMENJAJO DELU Z MLADIMI.

NK Pohorje je svoje najboljše rezultate dosegal ravno z doma vzgojenimi igralci, zato se v klubu še toliko bolj zavedajo, da sta vzgoja in izobraževanje lastnega kadra edino vodilo za uspešno prihodnost. »V nogometno šolo NK Pohorje je vpisanih 130 otrok od 6. do 18. leta starosti. Igralci so razdeljeni v 7 starostnih kategorij, za izvajanje trenažnega procesa skrbi 8 trenerjev z zahtevano strokovno izobrazbo. Vadbena je organizirana trikrat tedensko pri mlajših selekcijah in štirikrat tedensko pri ekipah kadetov in mladincev. Vse selekcije (razen najmlajših cicibanov) so vključene v tekmovanja pod okriljem MNZ Maribor, mladinci in kadeti pa tekmujejo v 2. slovenski kadetski/mladinski ligi (vzhod), ki spada pod okrilje Nogometne zveze Slovenije,« nam je povedal vodja nogometne šole NK Pohorje Rok Šoštarčič. Pa ne le na domačem terenu, člani NK Pohorje se redno udeležujejo tudi turnirjev na mednarodni nogometni sceni, predvsem v Avstriji in na Hrvaškem.

Ob jubilejni 60. obletnici so izdelali tudi načrt delovanja za naslednje 5-letno obdobje. Po besedah Šoštarčiča sta dolgoročnost in strokovno delo osnovno vodilo pri oblikovanju novega mladinskega programa od 2016 do 2020. »Le tako bo zagotovljen kontinuiran napredek, po izteku petletnega programa bodo tudi vidni rezultati začrtane vizije dela,« je še pojasnil.

Sicer pa je nogometno delo in vzgoja mladih nogometašev dolgoročen proces, katerega rezultati se ne pokažejo čez noč. »Velik poudarek bomo namenili vzgoji lastnega strokovnega in igralskega kadra, saj se zavedamo, da je prihodnost kluba odvisna od dobrega dela z najmlajšimi. Doma vzgojeni igralci morajo postati nosilci članske ekipe, to pa je tudi jedro strategije za delo v prihodnje,« pravi Šoštarčič. Smernice, ki jih postavljajo v klubu, bodo zajele dolgoročne cilje igralskega in trenerskega kadra, strokovnega programa dela, sodelovanje s starši, tekmovalne dosežke ter materialno in infrastrukturno načrtovanje. »V naslednjih letih bo potrebno razširiti bazo igralcev v vseh selekcijah. Želimo doseči številko 150 vadečih otrok,« z vidno vnemo pove Šoštarčič in nadaljuje. »Pomemben segment v delovanju nogometne šole predstavljajo tudi starši, ki prispevajo pomembna finančna sredstva ter logistično in organizacijsko podporo.« Napredka si seveda želijo tudi na infrastrukturnem področju (urejenost igrišč, slačilnic, sanitarij), obstaja pa tudi velika želja pridobiti generalnega sponzorja za celotno nogometno šolo.

V letu 1955 je med nogometno sekcijo in vodstvom TVD Partizan prišlo do nesoglasij oz. sporov zaradi uporabe igrišča. Nato so še istega leta izključili nogometno sekcijo iz Telovadnega društva Ruše, kar je bil povod za samostojno pot nogometnega kluba. V začetku leta 1956 se je skupina zanesenjakov na pobudo Adolfa Muršiča, Vilija Dugonika, Eda Robiča in Tonka Dumaniča organizirala v iniciativni odbor za ustanovitev nogometnega kluba. Za predsednika iniciativnega odbora so izbrali Tonka Dumaniča. S tem so hoteli uresničiti željo številnih mladih Rušanov, ki so se želeli z nogometom ukvarjati načrtno, organizirano in tudi redno tekmovali.

Ustanovitev kluba NK Pohorje

Do odločilnega zgodovinskega ustanovnega občnega zbora je prišlo 26. maja 1956 v takratnih prostorih Socialistične zveze delovnega ljudstva v Rušah. Tega, za ruški šport pomembnega srečanja, se je udeležilo kar 67 članov in simpatizerjev kluba. »Pri imenovanju kluba smo nihali med "Pohorjem" in "Dravo", med barvami pa smo izbirali med "zeleno-belo" in "modro-belo". Po glasovanju smo izbrali ime in barvo kluba. Klub smo poimenovali NK Pohorje, za barvo pa smo izbrali "zeleno-belo",« so obudili svoje začetke člani NK Pohorje. Za prvega predsednika kluba so takrat izvolili Tonka Dumaniča, še istega leta jeseni pa so s svojo ekipo začeli tekmovali v mariborski podvezni nogometni ligi.

Klub je v vseh teh letih doživljal padce in vzpone. Po besedah vodilnih v NK Pohorju je klub najodmevnejše rezultate dosegel v letih 1974/75, ko je članska ekipa v prvi slovenski ligi dosegla 3. mesto, pionirska ekipa pa je postala vice prvak Slovenije. Drugi vrhunec, s katerim se radi pohvalijo tudi danes, je bil leta 1999/2000, ko se je članska ekipa ponovno uvrstila v slovensko ligo. »Zdelo se je, da so se sanje uresničile, da višje ne gre več, morda so bile ambicije le malo previsoke. V slovenski eliti nam ni uspelo obstati in sledil je izpad. Sledila so najtežja leta, sezona 2007/08

INTERVJU: ANDREJ ZAVEC, PREDSEDNIK NK POHORJE

Zakaj in kdaj ste se odločili prevzeti funkcijo predsednika kluba?

Funkcijo predsednika kluba NK Pohorje sem prevzel pred dvema letoma, poglobljen vzrok za to odločitev je bilo zelo slabo stanje kluba in apeli še aktivnih igralcev, da kandidiram za to mesto. Kasneje so se izkazali tudi nekateri dolgovi kluba, ki ob primopredaji niso bili prikazani, v klubu je bilo tudi veliko nesoglasij, zlasti med starejšimi člani kluba. Prvi cilj v začetku

delovanja je bil ostanek kluba v 1. članski MNZM ligi, in to z domačimi igralci, ki so pripomogli k vnovičnemu obisku občanov naših nogometnih tekem, hkrati pa ekipna krepitev mladinske in kadetske selekcije, ki so bili kadrovsko zelo podhranjeni.

Ob tej priložnosti, bi se rad zahvalil vsem starejšim igralcem, ki sicer niso več aktivno tekmovali, vendar so na našo prošnjo pristopili k resnemu treningu in se pridružili

pa je bila ena izmed slabših, saj je sledil izpad iz tretje slovenske nogometne lige vzhod. A zdi se, da je za nov vzpon, nov začetek in za nov korak naprej bilo potrebno ravno to, »pravijo v NK Pohorje. Kljub padcem se v klubu niso predali. Z nogometno vneto delajo še danes in se na vse moči trudijo, da bi se vrnil tja, kjer so nekdaj že bili. »Trenutno se z doma vzgojenimi mladimi nogometaši, katerih povprečna starost znaša 22 let, borimo za ponovni povratek v 3. SNL vzhod, v nekaj letih pa bi si v Rušah ponovno želeli gledati kvaliteten drugoligaški nogomet,« še povedo v klubu.

ekipi ter omogočili, da smo v ligi nanizali zelo dobre rezultate, saj smo se prebili vse do kvalifikacij za vstop v tretjo ligo. S tem si je klub uspel povrniti vsaj del slave iz prejšnjih, zelo uspešnih let. Letošnji cilj je bila uvrstitev v tretjo ligo, a se nam je žal za las izmaknil.

V klubu se soočate tudi s finančno stisko? Zakaj menite, da ni dovolj podpore, kaj si želite v bodoče?

Drži, da se v klubu soočamo s finančno krizo, tako kot se trenutno s tem sooča večji del gospodarstva, je pa res, da imamo v Rušah in okolici kar nekaj zelo uspešnih podjetij, ki pa se zaradi starih praks

delovanja klubov ne odločajo za finančno pomoč klubu. Srčno upam, da bodo ti odgovorni ljudje spoznali, da se danes v našem klubu največ truda namenja delu z otroci, ki so nesporno naša prihodnost ter da se v članski, mladinski in kadetski ekipi trenira zelo dobro. Tudi vzdušje v ekipah je v tem trenutku na zelo visokem nivoju, vsi otroci pa navdušeno strmijo v prihodnost, z upanjem, da nekoč zaigrajo v najboljši članski ekipi.

Katere novosti ste uvedli v klubu?

Posebnih novosti nismo vpeljali, smo pa klub odprli in približali vsem občanom, vključno s pomožnim igriščem. Podrli in odstranili smo

ograje, ki so preprečevale dostop do igrišč, ki so konec koncev občinska last, se pravi last nas vseh.

Kakšni so načrti in cilji za naprej?

Načrti in cilji so enaki kot ob prevzemu kluba – širiti ekipni športni duh pri vseh občanih, jim približati nogomet, jih skušati čim več pritegniti, oziroma privabiti nazaj v klubske okolje. Le tako lahko klub spet pridobi na veljavi. Seveda pa je naloga vodstva kluba, da mu z rezultati povrne slavo, ki jo je nekoč klub že imel. To ne bo lahka naloga, vendar iskreno verjamem, da je uresničljiva, posebej zato, ker klub danes deluje kot ekipa in ne pod taktirko samovoljnega posameznika.

60

NK Pohorje

1956 - 2016

19.6
nedelja

dan NO GO ME TA

12.00 - 12.30
Revijski turnir selekcije U7

- Nastopajo otroci letnik 2006 in 2007 (prvoletci in nogometni otroci)
- Turnir se bo odvijal na 3 igriščih 30 ali 44 (golj zvez)
- Igralni čas 2x 8 minut

12.30 - 13.00
Ekshibicijska tekma OTROCI U7-STARŠI U7

- Igralo se bo na 2 igriščih in na 5m gole
- Igralni čas 2x13 min
- Zaželeno je, da v ekipi STARŠEV nastopajo predvsem mame, tete, babice...

13.00 - 13.30
Medsebojna tekma selekcij U9 in U10

- Nastopajo otroci letnik 2006, 2007 in 2008
- Igralo se bo na 2 igriščih na 5m gole
- Igralni čas 2x 13 min

13.30 - 14.00
Ekshibicijska tekma OTROCI U9/U10-STARŠI U9/U10

- Igralo se bo na 2 igriščih na 5m gole
- Igralni čas 2x 13 min

14.00-15.00
Tradicionalna tekma LEVI-DESNI (breg Drave)

- Tekma ekip, ki jo sestavljajo igralci selekcij U10 (letnik 2001 in 2002), kadetov in mladine ter njihovih staršev, trenerjev in tehničnih vodij
- Ekipo sestavljajo igralci, ki prebivajo na levi oziroma desni strani reke Drave
- Igralo se bo na velikem igrišču, igralni čas 200 minut

15.00 - 16.00
Tradicionalna tekma LEVI-DESNI (breg Drave)

- Tekma ekip, ki jo sestavljajo igralci članskega moštva in veteranov
- Ekipo sestavljajo igralci, ki prebivajo na levi oziroma desni strani reke Drave
- Igralo se bo na velikem igrišču, igralni čas 200 minut

17.00 nastop
HUMANITARNI NOGOMETNI TURNIR z živo glasbo

www.nkpohorje.si

Peter Zajfrid

Peter Zajfrid je fotograf iz Ruš, ki je za svoje fotografije prejel že več priznanj, med drugim tudi zlato medaljo Fotografskega združenja Amerike (PSA) in zlato medaljo Mednarodnega združenja fotografov (FIAP). V nadaljevanju si lahko preberete, kako razmišlja o fotografiranju, kakšno opremo uporablja, kje najde navdih in kaj mu pomenijo vsa ta velika priznanja.

BESEDILO: UROŠ MAJČENOVICH | FOTOGRAFIJE: PETER ZAJFRID

Pozdravljeni Peter, začniva s klasičnim vprašanjem – kdaj ste začeli fotografirati oziroma kdaj ste spoznali, da bo fotografija sestavni del vašega življenja?

S fotografijo sem se začel resneje ukvarjati proti koncu poletja leta 2011, da pa bo to postal tako velik hobi, sem spoznal kakšno leto zatem, ko sem opazil res velik napredek.

Kaj vas je pripeljalo do fotografiranja? Zakaj ste sploh začeli fotografirati?

Za fotografijo me je navdušila moja punca, Mateja Njivar, ki je tudi sama fotografinja in se s fotografiranjem ukvarja že kakšnih 12 let.

Koliko časa dnevno posvetite fotografiranju, obdelovanju fotografij?

To je različno, v primeru, ko pred seboj nimam fotografij za obdelovanje, posvetim fotografiranju kakšno uro na dan, v nasprotnem primeru pa se lahko to razvleče tudi na več ur.

Kakšno opremo uporabljate, kateri fotoaparati, objektiv?

Trenutno uporabljam fotoaparat Nikon D810 in več vrst objektivov, med njimi so Nikon 24–85 mm VR, Nikon 18–35 mm, Nikon 70–300mm VR ter Tamron 150–600mm VC.

Kakšne so cene te opreme?

Trenutna cena takšnega fotoaparata je okoli 2.500 €, medtem ko se cene objektivov, ki jih uporabljam, gibljejo med 400 in 1.000 €.

Večinoma fotografirate pokrajinske

fotografije, vas narava tako očara?

Da, velika večina mojih motivov se nanaša na pokrajino, kdaj pa kdaj se med njimi najde tudi kakšna ptica ali makro posnetek. Narava me preprosto privlači, ker je to najlepši del našega planeta, posledično sem se že na začetku odločil, da bo to moj glavni motiv.

Ali morda razmišljate tudi o portretih, športni fotografiji ali kakšni drugi vrsti fotografije?

Trenutno ne.

Za svoje fotografije ste prejeli nekaj odmevnih zlatih medalj izven naših meja. Zlato medaljo vam je namenilo tako Fotografsko združenje Amerike (PSA) kot Mednarodno združenje fotografov (FIAP), kako velika priznanja so to v svetovnem merilu?

Za mednarodne natečaje, na katerih sem bil nagrajen, so te nagrade najvišje, kar jih je bilo možno dobiti v teh kategorijah, koliko pa je to dejansko vredno v svetovnem merilu, pa sam težko ocenim.

V katerih kategorijah ste prejeli medalje in koliko prijavljenih del je bilo v teh kategorijah?

Nagrade sem prejel v kategorijah potovanja in pokrajina. Prijavljenih fotografij v posamezni kategoriji pa je bilo več kot tisoč.

Kaj pa te medalje pomenijo vam samemu?

Pomenijo mi veliko priznanje mojemu delu in

mi dajejo motivacijo za naprej.

Kje sta posneti fotografiji, ki sta prejeli nagradi?

Fotografija, ki je dobila zlato medaljo PSA, je bila posneta lansko pomlad ob sončnem zahodu na Južnem Moravskem na Češkem, fotografijo z zlato medaljo FIAP pa sem posnel ob sončnem vzhodu v Lenartu v Slovenskih goricah, njen osrednji motiv je cerkev Svete Trojice.

Sta bili nagradi tudi v finančni obliki? Ste morda zaradi nagrad dobili kakšno novo naročilo?

Razen za naslovnico mednarodne revije Nikon UK nisem prejel še nobene finančne nagrade.

Bi se v tem trenutku lahko preživljali s fotografiranjem?

Mislím, da ne.

Fotografi, še posebej pokrajinski, ponavadi vstajate zelo zgodaj, saj je takrat v naravi najboljša svetloba za odlične fotografije ...

Tako je, najboljša svetloba je ponavadi zgodaj zjutraj takoj pred sončnim vzhodom in prav tako zvečer pred in po sončnem zahodu.

Ali imate poseben postopek izbiranja lokacije, kako določite pravo mesto za fotografiranje?

Večino lokacij na Štajerskem sem pred prvim fotografiranjem obiskal in si jih dobro ogledal, ugotavljal, kakšne možnosti mi ponujajo. Veliko sem fotografiral tudi na Češkem, te lokacije sem raziskoval preko interneta in se posvetoval z drugimi fotografi, ki so tam že bili.

Kaj je poleg lokacije in zgodnje ure še pomembno pri ustvarjanju dobre pokrajinske fotografije?

Najpomembnejša je svetloba, in če ti je narava ne da, ti do dobre fotografije ne bo pomagala nobena oprema.

Imate med fotografi kakšnega vzornika?

Veliko se učim preko interneta, največ od fotografov Scotta Kelbyja, Davida Notona in Karla Taylorja, trenutno pa najbolj spremljam francoskega fotografa Serga Ramellija.

»Fotografija, ki je dobila zlato medaljo PSA, je bila posneta lansko pomlad ob sončnem zahodu na Južnem Moravskem na Češkem, fotografijo z zlato medaljo FIAP pa sem posnel ob sončnem vzhodu v Lenartu v Slovenskih goricah, njen osrednji motiv je cerkev Svete Trojice.«

»Veliko se učim preko interneta, največ od fotografov Scotta Kelbyja, Davida Notona in Karla Taylorja, trenutno pa najbolj spremljam francoskega fotografa Serga Ramellija.«

Peter Zajfrid
www.peterzajfrid.com

Kako in s katerimi programi obdelujete fotografije v postprodukciji?

Fotografije najprej obdelam v računalniškem programu Adobe Lightroomu in jih zaključim v programu Adobe Photoshop.

Ste bolj pristaš »naravnih« fotografij ali takšnih z obilico dodanih računalniških učinkov?

Sem pristaš dobre pokrajinske fotografije in mi način, kako je do nje prišlo, ni toliko pomemben.

Kje najdete navdih za fotografije?

Večinoma kar v bližnji okolici – na Pohorju, v Slovenskih goricah z okolico in na Dravskem polju. Na teh mestih nikoli ne zmanjka zanimivih motivov.

Ali se tudi mesto Ruše kdaj znajde v vašem objektivu?

Seveda, v moji zbirki imam tudi jutranje in večerne fotografije Ruš z okolico.

Kakšne lastnosti mora imeti pravi mojster fotografije?

Vesetje do fotografiranja, vztrajnost ter pripravljenost na nenehno učenje in izobraževanje.

Kakšni so vaši cilji za prihodnost?

Da se nenehno izboljšujem in napredujem. ■

**VEČ PETROVIH
FOTOGRAFIJ SI
LAHKO OGLEDATE NA
NASLEDNJIH POVEZAVAH:**

www.peterzajfrid.com

www.facebook.com/peterzajfridphoto

www.instagram.com/peterzajfridphoto

FOTOGRAFIJE: SIMON POTRČ, ANDREJ JOKRAK

1. kros triatlon Pohorje

V znamenju dobre volje, sonca in rekreativcev, ki so se prvič udeležili triatlona ter pri tem celo uživali.

Sašo Meden

Triatlon postaja vedno bolj priljubljen šport med slovenskimi rekreativci. To je bil razlog, da smo se v društvu »Aktivni smo« odločili, da ta prelepi šport predstavimo v Rušah in tako omogočimo ljubiteljem rekreacije, da preizkusijo svojo pripravljenost v plavanju, kolesarstvu in teku. Hkrati pa spoznajo lepote Ruškega Pohorja in športne objekte v našem mestu.

Trasa

Premagati je bilo treba 500 metrov plavanja v bazenu Ruše, nato opraviti kolesarski vzpon z višinsko razliko 830 metrov in dolžino 11,3 kilometra do kočice Cojzarica, kjer je sledil krožni tek v dolžini petih kilometrov. Na teku so tekmovalci dosegli

najvišji vrh Ruškega Pohorja – Žigartov vrh s 1346 metri nadmorske višine in se nato po gozdnih poteh spustili do kočice Cojzarica, kjer je bil cilj.

Kros triatlon od starta do cilja

V toplem in sončnem vremenu se je na startu zbralo 28 pogumnih triatloncev in triatlonk. Večina med njimi se je s takšno preizkušnjo srečala prvič. Prvi del triatlona – plavanje se je kljub strahu, ki ga je imela večina rekreativcev, izkazal za najlažjega. Kljub temu, da večina

ni nikoli trenirala plavanja, so 500 metrov prav vsi udeleženci opravili v manj kot 14 minutah. Razlike pred drugim delom so bile tako minimalne.

Sledil je premor in selitev na start kolesarsko-tekaškega dela. Pri Kmetijski zadrugi Ruše so

tekmovalci startali po principu zasledovanja. Prvi se je na progo podal najhitrejši iz bazena, Mitja Kit iz Triatlon kluba Maribor. Najhitrejša deklica Tina Čačilo iz ŠD Akson pa je startala z osmega mesta z zaostankom minute in 36 sekund. Kolesarski vzpon

»V toplem in sončnem vremenu se je na startu zbralo 28 pogumnih triatloncev in triatlonk. Večina med njimi se je s takšno preizkušnjo srečala prvič.«

Za okrepčilo je bilo poskrbljeno.

Preobuvanje pred tekaškim delom.

je pri večini hitro premešal plavalne rezultate. Tekmovalci so grizli kolena mimo Šarhove lipe, Martnice in Apnice, vsak v okviru svojih zmožnosti in z mislimi, da mora nekaj moči in energije ostati še za tekaški del.

Na kočo Cojzarica je prvi prispel vodilni po plavanju Mitja Kit, ki je za vzpon porabil 43 minut in 26 sekund. Sledila

sta mu Matej Pistor in Klemen Hojnik. Od deklet je prva na cilj kolesarskega dela prispela Tina Čačilo, sledila ji je veteranka Vanja Supič, na tretjem mestu je bila še ena tekaška veteranka Vera Kumperščak, ki ji je z le nekaj sekundnim zaostankom sledila triatlonka Mojca Vrabl.

Tekaški del je postregel najprej s strmim vzponom, ki je

1. KROS TRIATLON POHORJE

Moški

1. mesto	Mitja Kit	TK Maribor	1:15:32
2. mesto	Matej Pistor	Ganesha Team	1:22:20
3. mesto	Klemen Hojnik	TopLevel	1:24:10

Ženske

1. mesto	Tina Čačilo	ŠD Akson	1:40:54
2. mesto	Vanja Supič	AK Poljane	1:51:40
3. mesto	Mojca Vrabl	3KM	2:05:12

izmučenim triatloncem dvignil srčni utrip do maksimuma. Sledil je dokaj položen vzpon do Žigartovega vrha, kjer so triatlonci dosegli najvišjo točko tekmovanja. Vrstni red vodilnih se skorajda ni spreminjal, le med dekleti je Mojca Vrabl na tretjem mestu prehitela Vera Kumperščak. Sledila sta še zadnja dva kilometra spusta do cilja. Prvi je v cilj pritekel Mitja

Kit s časom 1:15:32, sledil mu je Matej Pistor, s slabimi sedmimi minutami zaostanka. Na tretjem mestu je končal Klemen Hojnik, ki je na tekaškem delu dobro lovil Mateja, a mu je zmanjkalo proge, da bi ga ulovil. Med dekleti je pričakovano zmagala Tina Čačilo s časom 1:40:54 pred Vanjo Supič (1:51:40) in Mojco Vrabl (2:05:12).

INTERVJU S SAŠOM MEDENOM, PREDSTAVNIKOM DRUŠTVA »AKTIVNI SMO«

»Cilj je pot, ne samo cilj.«

Člani društva »Aktivni smo« so želeli pripraviti nekoliko drugačno promocijo športa, Pohorja in ruškega bazena, zato so se odločili organizirati (premierni) Kros triatlon Pohorje. Traso so sestavili preiščljeno, saj so želeli, da bi se triatlona lotilo čim več ljubiteljev športa. Pričakovali so večji odziv, a so kljub vsemu zadovoljni.

Kako ste izbirali traso in kombinacijo vseh treh športnih disciplin?

Čisto po naravni konfiguraciji. Odločili smo se, da je treba priti do vrha Pohorja, našega Areškega Pohorja, kar je geodetski stolp na Žigartovem vrhu. Neka naravna in primerna lokacija, kjer so bili tudi transferji in dogajanje po tekmi, je bila kočica Cojzarica na 1150 metrov nadmorske višine. Do tja je bilo treba prikolesariti, zgoraj pa odteči krog dolžine 5 kilometrov, z

vzponom na Žigartov vrh in nazaj. Plavanje pa smo, da bi privabili čim več rekreativcev, skrajšali na samo 500 metrov, kar sicer ni v skladu s pravim triatlonom, ampak za nek začetek, da bi ljudje začeli pogosteje uporabljati bazen, je vendarle bilo dobro.

Tekmovalci so ocenili, da proga ni bila pretežko ali brutalno zastavljena ...

Ta triatlon ni bil namenjen ekstremistom, ampak predvsem rekreativcem ali celo tistim, ki se sicer ne ukvarjajo s športom. Vsak lahko pride na vrh Pohorja. Razlika je samo v času, dobri so pač hitrejši, ampak časovne omejitve nismo imeli ... Cilj je pot, ne samo cilj. Da premagaš višinsko razliko in nato uživaš v lepem popoldnevu na koči.

Še posebej glede na ime društva me zanima, ali vam uspeva aktivirati ljudi, naj se več ukvarjajo s športom.

Problem je aktivirati prebivalstvo, ki opravlja sedeče poklice ali pa imajo navado sedeti doma, pred televizijo ... Pomen športa je tudi prekiniti te razvade. Takšne prireditve, kot je bila naša, se mi zdijo odlična promocija bolj aktivnega življenja. Prireditve je bila letos prvič in morda se je res ni udeležilo veliko tekmovalcev, ampak marsikdo jo je prišel

gledat. Pogovarjal sem se s številnimi od njih in večina jih je bilo mnenja, da to vendarle ni bil takšen problem in da bodo drugo leto tudi sami poskusili. Te prireditve so sigurno prava pot, da aktiviramo ljudi.

Koliko ljudi pa je sodelovalo pri organizaciji triatlona? Samo vaši člani? Najbrž je to kar zajeten logistični zaloga, sploh zaradi transferjev, opreme ...

Četudi je bilo tekmovalcev samo 34, je bilo logistike enako, kot da bi jih bilo 100. Opremo smo morali pobrati in jo odpeljati na menjalno mesto že pred pričetkom plavanja. Na sami poti smo postavili 3 okrepčevalnice, tako da je bilo treba tja dostaviti tudi ljudi, pijačo, hrano ... Zagotovili smo startne in ciljne loke, meritve ... Ko smo načrtovali projekt, smo hodili tudi po drugih tekmah po Sloveniji in Hrvaški, kjer smo delili letake. Skratka, organiziranja je kar precej in pri tem so nam pomagali tudi prostovoljci iz Ruš, Maribora, študenti oziroma KURS, CEZAM ... Kar se tiče naših članov, je večinoma vsak pripeljal še kakšne prijatelje, tako da natančne številke ne vem. Samo ob progi pa nas je bilo zagotovo več kot 30.

Absolutni zmagovalec Mitja Kit.

Zmagovlaka med dekleti Tina Čačilo.

Promocija Ruškega Pohorja in Sportnega parka Ruše

Celotna prireditev je odlično uspela. Vsi triatlonci so pohvalili organizacijo, še posebej pa so bili zadovoljni tisti, ki so se prvič udeležili triatlona. In teh je bila večina. Ciljni čas ni bil toliko

pomemben kot dejstvo, da so zmogli opraviti s plavanjem in zahtevnim kolesarsko-tekaškim vzponom.

Sicer je največja težava pri prepričevanju rekreativcev, da se udeležijo triatlona, njihov strah pred plavanjem. Tokratni udeleženci so ga premagali in upamo, da se jim bodo drugo leto pridružili tudi vsi tisti, ki letos

niso zmogli dovolj poguma. Na koncu so ugotavljali, da je bilo plavanje še najlažji del triatlona.

Tekmovalci so prav posebej izrazili veliko navdušenje nad lepotami Pohorja in izbiro trase, ki jim je, predvsem na tekaškem delu, predstavila Pohorje v novi luči. Marsikdo na tem delu Pohorja še sploh ni bil, če pa že, pa so ga poznali le s smučišč.

Seveda ne smemo pozabiti omeniti zabavnega dela prireditve v koči Cojzarica, kjer je potekala razglasitev zmagovalcev, obvezna malica s pohorskim loncem in gobovo juho ter seveda s pijačo po lastni izbiri in očitno je bilo, da je triatloncem najbolj ugajalo pivo. Nekateri s(m)o ostali do večera ... ■

TEKMOVALCI SO BILI NAVDUŠENI

Nekateri so prišli iz radovednosti, ker je bila premierna tekma, drugi so z udeležbo potrdili trud organizatorjev. Za večino tekmovalcev pa je triatlon pomenil novo osebno zmago, nov izziv in športno doživetje v objemu našega lepega Pohorja.

Andrej iz Maribora

»Večkrat sem slišal, da je ta proga izredno lepa, pa tudi koča zgoraj in nekako sem se moral prepričati na svoje oči. Poleg tega pa so to tri najboljše športne discipline od vseh.«

Jani iz Maribora

»Družba je super, pa tudi blizu sem doma, zato se mi je zdelo prav, da pridem. Za prvi triatlon je bila organizacija odlična. Prepričalo me je ravno to, da so združeni različni športi in da se tekmovanje odvija zunaj, na kolesu, v naravi. Da nisi samo v zaprtem prostoru, to je to.«

Vera iz Dupleka

»Meni je bilo tekmovanje všeč, pohvalila bi tudi organizatorje! Rada se udeležujem podobnih prireditev, ker se mi zdi potrebno, da se te stvari negujejo in spodbujajo.«

Vanja iz Ruš

»Tukaj sem doma in sem preprosto želela podpreti prizadevanja lokalnih športnih društev. Sicer pa imam zelo rada šport in lepa proga je ... Pohorje je zakon!«

Matej iz Maribora

»Zelo lepa proga, razen morda za odtenek preveč asfalta na kolesu. Tu sem pogrešal malo več terena, da bi bila tekma še bolj kros. Tekoški del, posebej spust, pa prva liga!«

Mitja iz Maribora

»Občutki so dobri, proga je lepa, organizacija super, najboljša družba ... in to so glavni razlogi! Napor mine, vsega lepega se pa še vedno spominjaš.«

Dunajska cesta 51
1000 Ljubljana
Slovenija

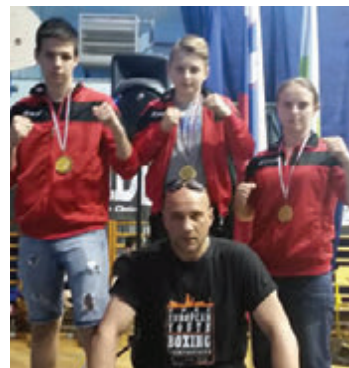
www.fundacijazasport.org
info@fundacijazasport.org

Klub borilnih veščin Sande žanje odlične uspehe

Tri zlate medalje na državnem prvenstvu v boks in naslov svetovnega prvaka Bestfighter.

Uroš Majcenovič

Član Kluba borilnih veščin Sande, Žiga Pečnik, se je 6. junija v Riminiju v Italiji skupaj s slovensko izbrano vrsto v kickboks udeležil svetovnega pokala Bestfighter. Na tekmovalcu je sodelovalo 1735 tekmovalcev iz 28 držav, slovenski borci pa so se domov vrnili s tremi članskimi zlatimi medaljami, med njimi tudi 20-letni Žiga iz Ruš, ki je bil prvi v kategoriji do 75 kg v disciplini K-1. O svojem finalnem dvoboju je povedal naslednje: »V finalni borbi me je čakal Francoz Fares Ziam, ki je višji od mene, zato je bila moja strategija že od začetka postaviti dober gard in pritiskanje nanj z boksarsko tehniko skozi vse tri runde. Mislim, da s trenerjem strategije in taktike ne bi mogla bolje nastaviti.« Trenutno pa skupaj s

trenerjem Andrejem Sandejem že zreta proti koncu oktobra, ko bo v Mariboru Evropsko prvenstvo v disciplinah light-contact, low-kick in K-1. Več o Žigi Pečniku bomo zagotovo napisali v kakšni od naših naslednjih števil.

Poleg uspeha na svetovnem prvenstvu pa so mladi člani istega kluba osvojili tudi tri zlate medalje na državnem prvenstvu v boks, in sicer Nani Pivec, Stojan Vasič ter Jasmina Strelec. ■

FOTOGRAFIJE: KICKBOXING ZVEZA SLOVENIJE

Andrej Sande, vodja Kluba borilnih veščin Sande in trener Žige Pečnika

Čestitamo vam za odlične uspehe vašega kluba. Kako je bila videti borba Žige v Riminiju skozi vaše oči?

Zanimivo je, da je v finalnem dvoboju, ko se je Žiga boril proti Francozu, slednji v prvi rundi že vodil. Nato pa je Žiga v drugi in tretji rundi vse krepko nadoknadil s svojo močjo, kondicijo in tehniko. Tega smo sicer pri Žigi že navajeni, saj je to sedaj že skoraj njegov zaščitni znak.

Torej sta za uspeh veliko zaslužni dobro tehnična podkovanost in fizična pripravljenost?

Vsekakor je Žiga za svoja leta izredno dobro pripravljen, kar pa je seveda rezultat večletnega dobrega dela in

pridnega treniranja. Pri vsakem borcu je ob njegovem talentu zelo pomembna tudi dobra podpora okolja, družine in strokovna plat treningov.

Strokovnosti vam nikakor ne manjka, saj ste nenazadnje tudi trener slovenske reprezentance

za disciplini low-kick in K-1. Kolikokrat tedensko imate treninge?

Treninge imamo štirikrat tedensko, plus tega imajo fantje tudi specifične treninge za svoje discipline, redno obiskujejo fitnes in se udeležujejo tekom. Večkrat organiziramo tudi sparinge z drugimi klubi – tako imenovane javne sparinge, na katerih se tekmovalci ne bojujejo za zmago, ampak gre pri dvobojih bolj za treninge in

spoznavanje športa. Eden takšnih je bil 11. junija tudi v Rušah pri gostilni Črni labod.

Koliko članov šteje vaš klub?

Rednih tekmovalcev imamo okoli dvajset, sicer pa klub obiskuje približno 40 članov. Nekaj je tudi rekreativcev, ki se pridružijo tekmovalcem na treningih.

Kako to, da ste se z Žigo odločila za disciplino K-1?

Predvsem zato, ker so naslednje leto na Poljskem športne igre World Combat Games, ki veljajo poleg olimpijskih iger za največjo prireditev za borce na svetu. In ravno na evropskem prvenstvu, ki bo konec oktobra v Mariboru, se bodo tekmovalci lahko kvalificirali na nastop na Poljskem. Naj omenim, da je Žiga že tekmoval v disciplini low kick, ampak K-1 nekako velja za kraljico v kickboks.

Merjasec Enduro 4Fun

Adrenalinsko in blatno je bilo na kolesu od Areha do Ruš, kjer so letos pripravili premierno dirko Merjasec Enduro Ruše.

Špela Žerjal, Teja Peček

Približno 70 tekmovalcev se je po gozdnih strminah spustilo v dolino. Adrenalinski spust sta poleg tega zaznamovala dež in blato. Poznavalci pravijo, da proga ne bi mogla biti boljša. »Proga je super, kot mora biti. Končni rezultat je odvisen od telesne pripravljenosti in zanesljivosti kolesa,« je povedal eden od obiskovalcev.

Skupno so tekmovalci prevozili približno 12 kilometrov, od tega 6 kilometrov vzpona, pri katerem so premagali približno 800 metrov višinske razlike, sledil pa je 6-kilometrski spust po gozdu. »Tekmovanje SloEnduro je nova vrsta tekmovalstva, kjer se tekmuje delno po gozdovih in delno

po cestah. Gre za serijo 14 tekmovalcev, ki potekajo v Italiji, Sloveniji in Avstriji in ga letos prirejajo že tretjič. Na tekmovalstvu za SloEnduro pokal se večinoma pomerijo profesionalni tekmovalci,« je povedal organizator Renato Kolmanko iz Športnega društva NLP.

Ruška dirka je bila tretja v seriji SloEnduro 4Fun, a prva na tej lokaciji. »Vsekakor načrtujemo, da bomo s tekmovalstvom nadaljevali vsako leto. Morda bomo zadevo še razširili, povečali oziroma jo nadgradili s še bolj pestro mednarodno udeležbo,« pravi Kolmanko. S tem pa bodo gotovo pripomogli tudi k večji prepoznavnosti in k oživiljanju Pohorja ter mesta pod njim. »Takšna kolesarska prireditev predstavlja še en zanimiv dogodek. Kar je seveda odlična novica, saj moramo v kolesarskih vsebinah videti neko priložnost, zato moramo podpirati tiste, ki tovrstne vsebine organizirajo,« nam je povedal Uroš Razpet, župan Občine Ruše. Videti je torej, da kolesarstvo postaja vse bolj priljubljeno. V tem smislu se v Rušah resno načrtuje ne samo spodbujanje gorskih, temveč tudi ustvarjanje cestnih kolesarskih povezav. ■

»Takšna kolesarska prireditev predstavlja še en zanimiv dogodek. Kar je seveda odlična novica, saj moramo v kolesarskih vsebinah videti neko priložnost, zato moramo podpirati tiste, ki tovrstne vsebine organizirajo.«

REZULTATI

Za skupno zmago je štel seštevek treh najbolje odpeljanih etap.

1. mesto	KORDEŽ Robert (SLO) <i>Black Hole Enduro Team Master</i>	00:14:18,86
2. mesto	SKANT Gerd (AUT) <i>Ride TSG</i>	00:14:22,88
3. mesto	HOLZL Blaž (SLO)	00:14:49,00
4. mesto	HAUER Julian (AUT) <i>Rlm Mondracker Racing Team</i>	00:14:51,96
5. mesto	MIHALKOVITS Peter (AUT) <i>URC Rosalia/Radwelt MK</i>	00:15:05,18

FOTOGRAFIJE: ALJAŽ SEDOVŠEK

Pisani nagelj cveti že 30 let

Špela Žerjal

Le kdo ne prepozna ročno narejenih prtov, okraskov, nakita, zaves, košaric ... in še mnogo velikih in majhnih izdelkov, ki jih ustvarjajo članice Društva upokojencev (DU) Ruše, sekcije Pisani nagelj? Tako se namreč imenuje »ročnodelski krožek«, kot mu pogovorno pravijo domačini, ki si že 30 let ogledujejo njihove razstave. Letošnja, sicer vsakoletna razstava, je bila posebna prav zaradi jubileja. Kot bi sledile verzu »v tridesetih, zrelih letih«,

»Delamo in se družimo. Izmenjamo si stvari, nasvete, če katera kaj ne zna, ji druge pomagamo ... Ena drugi smo mentorice. Pa prijetne punce smo, razumemo se. Upokojenke smo in kaj nam drugega preostane, kot pa da še nekaj predstavimo našim Rušanom in gostom.«

so članice s svojimi izdelki dokazale, da so resnično zrele ustvarjalke. Pa ne samo po letih, kot ste se pravkar nasmehnili. Že tako občudovanja vredne ročne spretnosti so nadgradile, predvsem v natančnosti detajlov.

Večina članic najraje kvačka, največ navdiha pa jim očitno daje narava, kajti tudi na jubilejni razstavi smo videli veliko motivov gozdnih, vrtnih, travniških in vodnih živali. Prav lepo okrogel trebušček je imela čebelica Maja, uspelo pa jim je »minimizirati« celo Minione, junake znanega animiranega filma (najbrž »presenečenje« za vnuke). Že res, da se srečujejo vsak ponedeljek, a tisti dve uri na teden sta bistveno premalo za tako dovršene izdelke in figurice. Sta pa, kakor so nam zaupale, tisti dve uri zmeraj dobrodošli. »Delamo in se družimo. Izmenjamo si stvari, nasvete, če katera kaj ne zna, ji druge pomagamo ... Ena drugi smo mentorice. Pa prijetne punce smo, razumemo se. Upokojenke smo in kaj nam drugega preostane, kot pa da še nekaj predstavimo našim Rušanom in

FOTOGRAFIJE: BKT V

Pri 94 še vedno aktivna – intervju z najstarejšo članico sekcije Pisani nagelj

V Društvo upokojencev Ruše, ki deluje že 78 let, je trenutno včlanjenih okoli 600 krajanov in krajanek. Sekcijo Pisani nagelj, ki je najstarejša delujoča sekcija društva, obiskuje 16 članic. Najstarejša med njimi pa je (še vedno aktivna!) 94-letna Berta Lamut. Najraje šiva gobeline, svojega prvega pa je naredila tik preden so ustanovili sekcijo. Z njo smo se pogovarjali na jubilejni razstavi.

Gospa Berta, kaj počnete, da ohranjate svojo vitalnost, kot radi rečemo?

Najraje šivam, rešujem križanke, berem in kuham. Vedno nekaj počnem, saj sem še »koliko tolko«. Pa saj mi veliko pomagajo ... in tako mine čas.

gostom,« je povedala Vera Žigart, ki je že 20 let vodja sekcije.

Tokrat so v goste povabile vse kolegice, ki so kadarkoli sodelovale v krožku, ter prijatelje in prijateljice iz Gradišča (Prekmurja). Niso pa prišle samo rokodelke, temveč tudi pevci in muzikantje skupine Cvetje v jeseni, tako je bila 30. obletnica za njih res pravo slavlje. Ponosa ob praznovanju ni skrivala niti predsednica DU

Ruše, Draga Fabjan: »Sem zelo ponosna, kajti v kulturnem programu so se zvrstili nastopi vseh sekcij s področja kulture, razen likovne. V Društvu imamo kar štiri ansamble in vsi štirje so sooblikovali otvoritveni program jubilejne razstave. Članice ročnodelske sekcije so pa tako ali tako zelo pridne, res, treba jih je pohvaliti. Celoletno se trudijo in ustvarjajo, zato so njihovi izdelki čudoviti in res kvalitetni.« ■

Kdo vas je naučil šivati gobeline?

Prijateljica mi je pokazala in pomagala pri nekaj zankah, potem pa se moraš znajti sam. Saj gre vse, če ima človek voljo.

Pa jih še šivate? Zagotovo jih imate že mnogo ...

Ne šivam več toliko, kot nekoč, sem jih pa naredila že več kot 150 in to velikih! Zdaj so na vrsti majhni. Enega še imam, potem pa bo menda končano, ker nimam več tiste prave volje, tudi oči me že malo jezijo (se prime za očala) ... a rada delam.

Prvega velikega ste naredili pred dobrimi 30 leti, koliko dela ste vložili vanj?

220 ur! Sem si beležila. Ko sem ga naredila, sem začela s krožkom. Je pa zdaj prvič na razstavi, imela sem ga namreč v sobi, a za 30-letnico sem si dejala, da naj gre gor.

In prav toliko let že obiskujete srečanja sekcije Pisani nagelj, to pomeni vse od nastanka krožka ...

Da, zelo rada obiskujem ta srečanja. Tisti dve uri mi veliko

pomenita. Družimo se, se malo pogovarjamo, pošalimo in še nekaj naredimo.

Nekoč ste bili tudi predsednica sekcije ...

8 let sem jo vodila. Ampak takrat je bilo čisto drugače. Vse, ampak res čisto vse smo plačale iz svojih žepov. Zdaj je precej bolje.

Ste ponosni na to, da sekcija deluje že 30 let? Kaj vam predstavlja takšna obletnica?

Pomeni mi zelo veliko. Ta leta mi predstavljajo veliko lepih in srečnih trenutkov, ker se članice med seboj res lepo razumemo. Vse dihamo kot ena in kaj bi si človek lahko želel še lepšega.

19. maja 2016 ste praznovali svoj 94. rojstni dan. Ste si kaj posebnega zaželeli?

Rada bi še ostala dobrega zdravja, da še lahko kaj delam, ker sem res rada v družbi članic sekcije. Te ženske me razumejo, jaz razumem njih in res je lepo.

FOTOGRAFIJE: ŠPELA HABULIN

Sama z nahrbtnikom po Indoneziji

**Borobudur, največji
budistični tempelj
na svetu**

Špela Habulin

*“Cesta - zavetje
nemirnih ljudi izginja
in skozi stopinje drsi,
ko odhaja in glasna
obzorja rodi ...”*

(Tomaž Pengov, Cesta, 1973)

Strniti dva meseca potovanja in nepozabno izkušnjo v potopis, dolg nekaj odstavkov, se izogniti navajanju suhoparnih podatkov, povedati osebno zgodbo, se pri tem ne hvalisati in afnati, hkrati pa napisati nekaj, kar bi utegnilo zanimati še koga, je težko. Naj to torej ne bo potopis, temveč kratek zapis, vpogled v razmišljanje dekleta, ki jo že od nekdaj srbijo stopala in goreče verjame, da je potrebno zbirati trenutke, ne pa

reči, obenem pa spodbuda tistim, ki bi radi šli, pa kolebajo ...

Ideja, da spakiram nahrbtnik in sama sedem na letalo, me je preganjala že dlje časa. Absolventski staž se je zdel zaradi obilice časa, ki sem ga imela med prigrivanjem sebe k pisanju diplome, kot nalašč, da idejo končno tudi uresničim. Prepričana, da radovedna popotniška duša povsod najde kaj zanimivega, me je bolj kot izbira destinacije preganjala misel, da bi popotniške čevlje prvič obula in razhodila sama. Solo potovanje pač ni za vsakogar in nujno se mi je zdelo, da se prepričam, v katero skupino popotnikov sodim.

Indonezija se je izkazala kot dober kompromis med relativno nezahtevnim načinom potovanja za debitantke v solo potovanjih in ceno, ki si jo lahko privoščim

študentka, ko razbije svojega pujska, kamor je prej enkrat bolj, drugič manj vestno metala kovance v upanju, da bo lahko z njimi nekoč plačala letalsko karto.

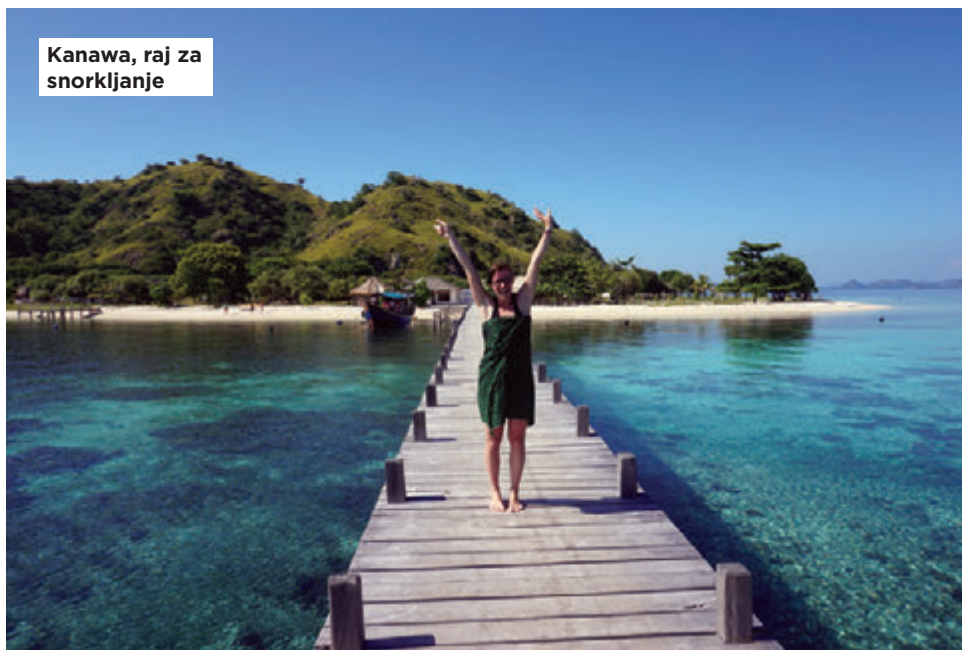
Rezervirala sem jo torej, napolnila občutno pretežak in prevelik nahrbtnik ter šla. Skrbi sem poskušala pustiti doma pri mami, dvomljivce tipa »a čisto sama greš«, ki so vame zasajali sence dvoma, pa pregovarjati, da me lahko avto povezi tudi na tej strani zemeljske oble, pa čeprav sem po prihodu v Yogyakarta kasneje ugotovila, da možnost, da me povezi becak (tj. tipično indonezijsko prevozno sredstvo oziroma rikša), niti ni tako majhna. Strah sem poskušala preglasiti z željo po dogodivščinah in prvovrstni izkušnji in danes sem vesela, da sta zmagali slednji.

Indonezija je država v JV

Aziji s kar preko 17 000 otoki in je ena izmed najgostejše poseljenih držav na svetu, z največjim številom muslimanske veroizpovedi. Ta ogromen arhipelag očara s svojo naravno in kulturno pestrostjo, z vulkani, s turkiznim morjem, z vročimi vrelci, neskončnimi riževimi polji ter iskrivimi in radovednimi pogledi domačinov.

Pot me je vodila čez štiri indonezijske otoke. Java me je navduševala s svojo bujno naravo, vročimi vrelci in gostoljubnimi domačini, ki so me na gorski planoti Dieng Plateau kar vzeli za svojo. Na Baliju sem se čudila masovnemu »Jej, moli, ljubi« turizmu – hordam bosonogih samskih žensk, navdahnjenih s knjižno uspešnico Liz Gilbert izpred nekaj let in filma z Julijo Roberts nekaj let kasneje, ki

Kanawa, raj za snorkljanje

Domačini na Floresu

Mt. Rinjani

Na tržnici v Kuti na Lomboku

tam v iskanju notranjega miru in nekakšne spiritualnosti kolektivno meditirajo in vadijo jogo. Na Lomboku sem osvojila Mt. Rinjani, 3726 metrov visok vulkan, ter doživela enega izmed najbolj spektakularnih razgledov v življenju, se učila surfanja ter vožnje po levi. Na manj turističnem Floresu pa zadostila svoji avanturistični žilici in raziskovalnemu duhu – zaradi slabše razvite infrastrukture in hribovitosti je težavnejši za potovanje, a zato toliko bolj neokrnjen in pristen, njegov podvodni svet pa dih jemajoč.

Poleg pohajkovanja naokrog sem ugotavljala tudi, kako hitro se človek privadi na nek kraj in ga vzame za svojega. Tako sem na vsakem izmed otokov posvojila kakšno simpatično

vasico, kjer sem dobila občutek, da se lahko malce ustavim in kak dan preživim kar tako, ležerno, sproščeno, ne popotniško, ob branju knjige in pitju kave, kot bi to počela v Sloveniji in se ob tem počutila vsaj malo doma. To priča tudi moj dnevniški zapis iz Dienga Plateaua, 16. 4. 2015: »Na drugem koncu sveta sem, pa se počutim tako zelo doma. Skupaj s kopico domačinov in Jess, simpatično Novozelandko, s katero trenutno potujem, posedamo ob ognju in kljub jezikovnim preprekam med nami imam občutek, kakor da posedam v domači dnevni sobi. Nasmeh je enak v vseh jezikih.«

Potovati sama je pomenilo, da sta že samo jutro in notranji občutek narekovala smer mojemu kompasu, s knjigo v

eni in beležko v drugi roki pa sem brez težav reševala občasne napade osamljenosti in dolgčasa, sicer pa sem oči široko odpirala navzven, družba me je našla, še preden sem jaz našla njo in pravzaprav sem le malo časa preživela sama. A vendarle bi lagala, če bi trdila, da slabih dni ni bilo ter da se nisem izurila v opogumljanju same sebe. A tega ne gre razumeti narobe, za mano je nadvse prijetna izkušnja, potovati sama je poleg nepopisnega občutka svobode pomenilo tudi to, da se je moja pozornost obrnila navzven, med ljudi, med domačine in preostale popotnike in k premagovanju nemogočih situacij, ko se lahko zaneseš izključno nase. Hkrati

solo popotovanje pripomore k razvijanju čuječnosti, k boljši intuiciji o tem, komu zaupati in komu ne ter k otroško enostavni ugotovitvi, da je svet pravzaprav lep, ljudje pa večinoma dobri, če znaš pogledati skozi prave oči.

Tako sem štela banane in število prevoženih kilometrov, a sčasoma sta mi začela čas in denarnica vztrajno prigovarjati, da moram domov. Tam pa sem se razveselila poletja, česenj, toplih tušev in splakovalnikov, vozniških redov in fiksnih cen, maminega kosila, gore vprašanj in predvsem največjih objemov na svetu. Zdaj čakam, da bo novi pujsek zopet dovolj debel, da lahko zavrtim globus in izberem naslednjo destinacijo. ■

Zgodba o 101. dalmatincu iz Bistrice ob Dravi

Kdo ne pozna Disneyjeve zgodbe o sto in enem dalmatincu? V Bistrici ob Dravi jih sicer ni tolako, a ste jih že zagotovo srečali.

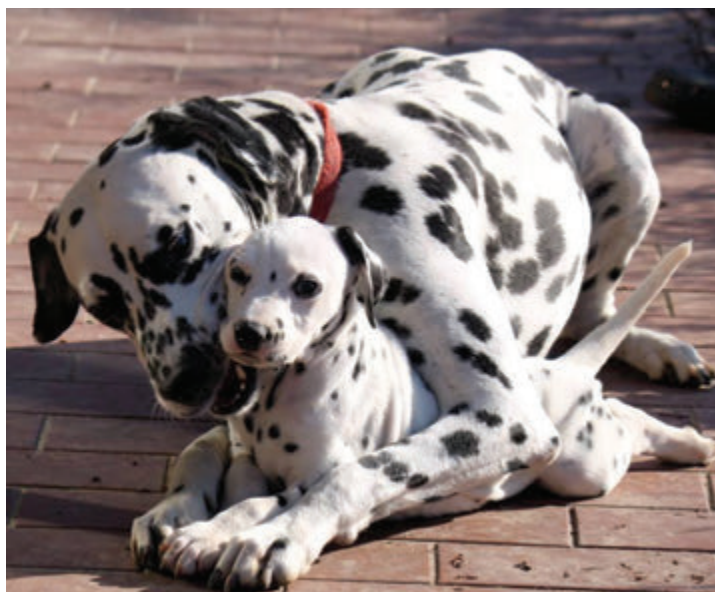
Teja Peček

Z vzrejo sicer ne sto in enega ampak trenutno štirinajstih dalmatincev se v Bistrici ob Dravi ukvarja vzreditelj Stanko Zorec, ki nam v smehu pove, da jih je za popestritev in veselje toliko več kot dovolj. Stanko Zorec se je z vzrejo pasje pasme dalmatincev pričel ukvarjati pred 13 leti. Pred petimi tedni pa se je v njegovi pisarni izleglo že osmo leglo. »Skupno je bil to že osemdeseti dalmatincev, ki se je izlegel v naši psarni,« pripoveduje vzreditelj. A ob tem priznava, da ga dalmatinci nekoč sploh niso tako navduševali. »Pasma mi je sicer bila všeč, vendar nisem bil ravno zaljubljen vanjo,« nam je povedal. Prava ljubezen do teh črno-belih pasjih lepotcev se je porodila šele pred leti, ko ga je nad tem navdušila hči, ki je domov pripeljala psičko po imenu Sena. »Ker je bila psička rodovniška, smo bili z njenim nakupom nekako zavezani imeti eno leglo,« je obudil spomine Zorec in dodal, da kasneje seveda ni ostalo zgolj pri enem.

Sčasoma se je tako razvila izjemna ljubezen. »Mnogi sicer menijo, da sem malo čuden, a jaz jih imam preprosto

rad,« dobrodušno priznava gospod Zorec, v čigar domu je navdušenje nad temi psi možno čutiti na vsakem koraku. Ne le v psarni, ki je zaenkrat še vedno dom pet tednov starim mladičem, črne pike je možno opaziti tudi na njegovem belem kolesu, na motorju, v bazenu in še bi lahko naštevali. Na ta način so pri njih ustvarili prijazen dom dalmatincev, ki je mikaven tudi za človeško oko.

Stanko Zorec ima trenutno tudi registrirano edino aktivno psarno dalmatincev v Sloveniji – Dalmo Point Dalmatian Kennel. Nič nenavadnega ni torej, da večino njegovega časa te dni zaposluje skrb za 12 malih dalmatinčkov. »Sam nase gledam kot na neke vrste pasjo varuško oziroma nadomestno mamo,«

nasmejan pove vzreditelj in doda, da bodo majhni pikasti repki na odhod v nov dom pripravljeni konec junija. K temu dodaja, da je zanje že prejel povpraševanja, a vedno pazi pri izbiri skrbnika, »Vse, ki se zanimajo za mladičke, povabim na ogled. Na podlagi razgovora nato presodim, ali so novi lastniki primerni za prevzem mladiča. Dalmatinci so kužki oziroma psi, ki potrebujejo veliko gibanja in aktivne ljudi, zato jih ne morem dati nekomu, ki je preveč zaposlen za ukvarjanje z njimi.« ■

Policijska postaja Ruše
Mali Beograd 9
2342 Ruše

E-pošta:
 pp_ruse.pumb@policija.si

Telefon:
 02 669 09 50

POLICIJSKA POSTAJA RUŠE SVETUJE ...

POSKRIBITE ZA VARNOST VAŠEGA DOMA V ČASU DOPUSTOV

V času dopustov se število kaznivih dejanj vlomov in tatvin poveča. Policisti zato svetujemo izvajanje naslednjih samozaščitnih ukrepov:

- ob odhodu od doma zaklenite vrata in zaprite okna,
- vklopite alarmno napravo, če jo imate,
- ključev ne puščajte na »skritih mestih«, kot so nabiralniki, predpražniki, lončki za rože ipd.,
- doma ne puščajte dragocenosti in denarja,
- o svoji odsotnosti ne puščajte sporočil (na telefonskem odzivniku, objava na Facebooku ...),
- poskrbite, da bo vaš dom videti, kot da je nekdo vedno doma (naj vam prijatelji ali sosed redno praznijo poštni nabiralnik, dvigujejo rolete; predlagamo uporabo časovnih stikal za samodejno prižiganje luči, začasno odpoved dostave časopisov ...),
- doma parkirana vozila zaklenite ter varno shranite dokumente in ključe, tudi rezervne,
- z vseh vidnih mest umaknite vrednejše predmete,
- povejte sosedom, kako vas lahko kontaktirajo,
- zapišite si serijske številke vrednejših predmetov ali jih fotografirajte, po možnosti pa

tudi označite (umetniške slike, nakit, tehnične predmete idr.).

V kolikor ste v stanovanju sami (zlasti to velja za starejše osebe in otroke), svetujemo, da:

- imate ves čas zaklenjena vrata,
- ne odpirate vrat neznanecem,
- imate vedno nameščeno varnostno veržico na vratih,
- uporabljate domofone in video domofone ter kukala na vhodih.

V kolikor boste žrtev oziroma oškodovanec kaznivega dejanja, takoj pokličite policijo. Vse do njihovega prihoda ničesar ne premikajte in ne pospravljajte, saj lahko s tem uničite koristne sledi (sledi obuval, prstnih odtisov, telesnih izločkov, krvi, potu, slin ...), ki bi lahko pripomogle k odkritju storilca. Pri izsleditvi storilcev lahko pomagate policistom, če si zapomnite:

- osebni opis sumljivih oseb (spol, starost, velikost, obleko, posebne značilnosti obraza, hojo, govor, morebitne tetovaže, pearinge in drugo),
- registrsko številko, barvo, znamko in tip vozila, smer, kamor so nepridipravi pobegnili.

PRED POTOVANJEM V TUJINO PREVERITE VELJAVNOST DOKUMENTOV

Lojzka Sernc, vodja OUNZ

Bliža se čas letnih dopustov, zato vam ob načrtovanju dopusta v tujini priporočamo, da pravočasno preverite veljavnost svojih osebnih dokumentov. Za potovanje v tujino državljani Republike Slovenije potrebujemo veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list.

Z veljavno osebno izkaznico lahko potujete v Albanijo, Avstrijo, Andoro, Belgijo, Bolgarijo, Bosno in Hercegovino, Ciper, Češko, Črno goro, Dansko, Estonijo, Finsko, Francijo, Grčijo, Hrvaško, Irsko, Islandijo, Italijo, Latvijo, Litvo, Lihtenštajn, Luksemburg, Madžarsko, Makedonijo, Malto, Moldavijo, Nemčijo, Nizozemsko, Norveško, Poljsko, Portugalsko, Romunijo, Slovaško, Srbijo, Španijo, Švedsko, Švico in Veliko Britanijo. Za potovanje v druge države morate imeti veljavni potni list.

Svetujemo vam, da si pred nameravanjem potovanjem pridobite informacije o pogojih vstopa v posamezne države, ki so objavljene na

spletnih straneh Ministrstva za zunanje zadeve (http://www.mzz.gov.si/si/potovanja_in_vizumi/informacije_za_popotnike/).

Vlogo za izdajo osebne izkaznice ali potnega lista lahko državljani Republike Slovenije v času uradnih ur vložijo na sedežu Upravne enote Ruše ali na katerikoli upravni enoti ne glede na kraj stalnega prebivališča. K vlogi je potrebno predložiti fotografijo predpisane velikosti (3,5 x 4,5 cm v črno-beli ali barvni tehniki, primerne kvalitete za obdelavo), ki kaže pravo podobo vlagatelja, oziroma ustrezno potrdilo fotografa o izdelani e-fotografiji ter staro osebno izkaznico, ki jo uradna oseba uniči.

Vlogo za izdajo osebne izkaznice in potnega lista otroka vložijo njegov starš oziroma zakoniti zastopnik. K vlogi je potrebno priložiti fotografijo otroka in stari dokument, če ga je otrok imel. Otroci, ki so starejši od 8 let in se praviloma že zna podpisati, mora biti zaradi preverjanja istovetnosti in zaradi podpisa navzoč ob vložitvi vloge. Ob izdaji biometričnega

potnega lista po dopolnjenem 12 letu starosti se otroku odvzameta dva prstna odtisa.

Pogrešitev, izgubo ali krajo osebne izkaznice ali potnega lista je imetnik oziroma njegov zakoniti zastopnik dolžan naznaniti najkasneje v roku 8 dni na kateri koli upravni enoti. Če ostanete brez osebne izkaznice ali potnega lista v tujini, se lahko obrnete na najbližje diplomatsko konzularno predstavništvo Republike Slovenije. Opustitev naznanitve je dejanje, ki lahko privede do zlorabe dokumenta in identitete. Hkrati je to tudi prekršek, za katerega je predpisana globa. Morebitno najdbo pogrešane, ukradene ali izgubljene osebne izkaznice ali potnega lista je potrebno sporočiti upravni enoti. Teh dokumentov, ki so naznanjeni kot pogrešani, ne uporabljajte.

Za več podrobnejših informacij se lahko obrnete na Upravno enoto Ruše, tel. št. 02 669 06 60 (centrala) ali 669 06 67 ter spletno stran Ministrstva za notranje zadeve (http://www.mnz.gov.si/si/mnz_za_vas/osebni_dokumenti_in_prebivalisce/).

NE ZAMUDITE ...

NAPOVEDNIK DOGODKOV JUNIJ-JULIJ 2016

15. 6.	sreda	16.00–17.00	Plavalni direndaj (igre, vaterpolo, odbojka) in zbiranje prijav za tekmovanje v plavanju Bazen Športnega parka Ruše (Plavalni klub Ruše)
15. 6.	sreda	17.00–20.00	Prvenstvo ŠD Bezena v kegljanju na vrvici (moški in ženske posamezno) Dom krajanov Bezena (ŠD Bezena)
15. 6.	sreda	17.00–18.00	Tekmovanje v plavanju na 50 in 100 m prosto (dečki, deklice) Bazen Športnega parka Ruše (Plavalni klub Ruše)
15. 6.	sreda	17.00–18.30	Delavnica o prijavi športnih prireditev in prikaz prve pomoči Mala dvorana CEZAM (Upravna enota Ruše, Policija, Zdravstveni dom Adolfa Drolca Maribor)
16. 6.	četrtek	10.00–12.00	Tekmovanje ŠD Bezena v steznem kegljanju (moški in ženske posamezno) Kegljišče Športnega parka Ruše (ŠD Bezena)
16. 6.	četrtek	17.00–19.30	Prikaz in vadba karateja Telovadnica OS Janka Glazerja Ruše (ŠD Ruše, Shotokan karate DO klub Ruše)
16. 6.	četrtek	17.00	Objem poletju Dom kulture Ruše (Mažoretni in twirling klub Ruše)
16. 6.	četrtek	18.00	Likovno ustvarjanje društva SENA Gostilna Koper Bistrica ob Dravi (Društvo za kakovost življenja SENA)
16. 6.	četrtek	18.00	Likovno literarni večer Dvorana DU Ruše (DU Ruše)
17. 6.	petek	9.00–17.00	Ekipno prvenstvo Podravske regije s kroglo na vrvici Dom krajanov Bezena (ŠD Bezena)
17. 6.	petek	18.00–20.00	Prikaz in vadba športnega plezanja Športna dvorana Ruše (ŠD Ruše, sekcija športno plezanje)
17. 6.	petek	19.00	Love affair, glasba in poezija Park pred Občino Ruše (DPM Ruše)
18. 6.	sobota	9.00	XIII. Ruška Rancarija Ribiška družina Ruše (Javni zavod Center za mlade Ruše – CEZAM)
18. 6.	sobota	9.00	Razstava izdelkov in predstavitev izobraževalnih programov Športni park Ruše (Srednja lesarska šola Maribor in Višja šola za lesarstvo in oblikovanje Maribor)
18. 6.	sobota	zbor ob 6.30	Dan slovenskih planinskih doživetij Prostori Šahovskega društva Ruše (Šahovsko društvo Messer Ruše)
18. 6.	sobota	10.00–14.00	Odbojka – turnir trojk Igrišče za odbojko, Športni park Ruše (ŠD Ruše, Pohorje Volley)
18. 6.	sobota	10.00	Tekmovanje v rolanju – slalom med ovirami Športni park Ruše (Športno društvo ABC)
18. 6.	sobota	10.00–11.00	Muzej starodobnih vozil na prostem Parkirišče pri lekarni (Združenje šoferjev in avtomekanikov Ruše)
18. 6.	sobota	16.00	Pohod Izpred kapelice na Bezeni (ŠD Bezena)
18. 6.	sobota	16.30	Dan slovenskih planinskih doživetij 2016 OS Ruše (Mladinski odsek PD Ruše)
18. 6.	od sobote, 18. 6. 2016, do ponedeljka, 20. 6. 2016 (ponedeljek dopoldan samo za OS)	18.00	Samostojna razstava ročnih del »Čebelice« Dom krajanov Smolnik (KUD Franjo Sornik Smolnik)
18. 6.	sobota	19.00	40. obletnica ženskega pevskega zbora Dom kulture Bistrica ob Dravi (KUD SVOBODA Bistrica ob Dravi)
19. 6.	nedelja	9.00	Kegljaški turnir v borbenih igrah Ruše 2016 – petorke in vlečenje vrvi Kegljišče Športnega parka Ruše (Kegljaški klub Ruše, Zveza vojnih veteranov Slovenije)
19. 6.	nedelja	9.00–18.00	Otroške športne igre Dom krajanov Bezena (ŠD Bezena)
19. 6.	nedelja	9.00–12.00	Streliško tekmovanje MK puška in pištola Strelišče Pečke (Območno združenje slovenskih častnikov Ruše)
19. 6.	nedelja	10.00	Prost ribolov za občane Ruš Od mostu čez Dravo do Ribiške družine Ruše (Ribiška družina Ruše)
19. 6.	nedelja	10.00–22.00	60 let NK Pohorje, nogometni turnir Stadion Ruše (NK Pohorje)
19. 6.	nedelja	17.00–20.00	Humanitarni nogometni turnir Stadion Ruše (Športna zveza Ruše in NK Pohorje)
20. 6.	ponedeljek	16.00–18.00	Turnir ŠD Bezena v namiznem tenisu Dom krajanov Bezena (ŠD Bezena)
20. 6.	ponedeljek	17.00	Slikarska delavnica v naravi Center interesnih dejavnosti Ruše (DPM Ruše)
20. 6.	ponedeljek	18.00	Potopisno predavanje s potepanja po Japonski Dom kulture Ruše (Likovno društvo RULIK)
20. 6.	ponedeljek	18.00–20.00	Športnik leta 2015 Velika dvorana CEZAM (Športna zveza Ruše)
21. 6.	torek	17.00–18.00	Gorsko kolesarska delavnica Športni park Ruše (Društvo Aktivni smo)
23. 6.	četrtek	17.00–18.00	Tekaška delavnica Letno gledališče Ruše (Društvo Aktivni smo)
25. 6.	sobota	8.00	Pohod ob dnevu državnosti Trg vstaje Ruše–Ruška koča (Planinsko društvo Ruše)
25. 6.	sobota	10.00	Počastitev dneva borcev in državnosti v spomin 21. padlim Lobničanom Apnica (ZB NOB Ruše in OZSC Ruše)
25. 6.	sobota	10.00	Trail tek po Zadravju Okoli Matavškove jame (Društvo Aktivni smo)
25. 6.	sobota	15.00	Odprti turnir v hitropoteznem šahu Pizzerija Plus Ruše (Šahovsko društvo Messer Ruše)
25. 6.	sobota	9.00	Odprti teniški turnir Tenis igrišče Ruše (ŠD Ruše, sekcija tenis)
28. 6.	torek	18.00	Slavnostna seja Občinskega sveta Občine Ruše Dom kulture Ruše (Občina Ruše)
1. 7.	petek	18.00	Otvoritev razstave likovnih del avtorice Kaje Lukač RULIK (RULIK)
3. 7.	nedelja	zbor ob 8.00	Smolniška nedelja Pri potonskem mostu (Pri Frangežu – Glažuta) (KO Smolnik)

